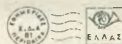

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεια σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 18 - ΧΡΟΝΟΣ 3ος
ΜΑΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ 2000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 20 ΔΡΧ.
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΠΡΟΩΘΟΥΝ ΒΙΑΙΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΘΕΛΟΥΝ ΔΙΑΛΥΣΗ της κοινωνικής ασφάλισης

Ολοι σε επαγρύπνηση για να μην περάσουν τα σχέδιά τους

Συνάδελφοι,

Η κυβέρνηση, προκειμένου να προετοιμάσει το έδαφος για τη λήψη των νέων αντι-ασφαλιστικών μέτρων, προπαγανδίζει τη ζοφερή εικόνα που υπάρχει στα ταμεία και ότι κάποιος πρέπει να πληρώσουν το μάρμαρο για τη σωτηρία της Κοινωνικής Ασφάλισης. Αυτοί βέβαια θα είναι όπως πάντα οι εργαζόμενοι και όχι οι προσιτάμενοι και καθοδηγητές στην αντεργατική πορεία που δεν είναι άλλο από τους ανήλικους του χριστάτος που χρο-νιά τώρα κλέβουν το ΙΚΑ και σήμερα θεωρούν ότι ήρθε η ώρα διάλυσης της κοινωνικής ασφάλισης και η μετατροπή της σε μία, νέα γι' αυτούς, κερδοφόρα επιχείρηση.

Σήμερα, ιδιαίτερα, που η γενικευμένη επίθεση κεφαλαίου και κυβερνητικών προξένι κατα τον πιο βίαιο τρόπο την ανατροπή του ασφαλιστικού συστήματος, επιδιώκοντας το όσιο λεγόμενο «κοινωνικό κράτος» να αποτελέσει παρελθόν, η πάλη των εργαζομένων για τη διάσωση της κοινωνικής ασφάλισης πρέπει να πάρει πιο έντονα χαρακτηριστικά, πρέπει να ενισχυθούν οι γραμμές του αγώνα. Πρέπει οι ταξικές δυνάμεις που πιστεύουν, και το αποδεικνύουν στην πράξη, ότι το κεφάλαιο και οι κάθε λογής πολιτικοί του εκφραστές δεν είναι ανίκητοι να ενισχυθούν, να διευρυνθούν.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ
Η εισηγήση
στην Ολομέλεια
της Διοίκησης
της Ομοσπονδίας
ΣΕΛΙΔΕΣ 2-4

Ο γιορτασμός της ταξικής Πρωτομαγιάς
Οι συγκεντρώσεις, οι πορείες και οι άλλες εκδηλώσεις

Η Εισήγηση στην Ολομέλεια

Συνάδελφοι,

Η κανονική οσφάλεια αποτελέσει και αποτελεί ένα από τα αναγκαία μέτρα πάλι των εργαζομένων.

Σήμερα ιδιαίτερα που η γένικωμένη επίθεση κεφαλαίου και κυβερνήσεων προβάει κατά τον πιο βίαια τρόπο την ανεργία του οσφαιρικού συστήματος, επιδεικνύεται το οποίο λειτουργεί οικονομικά κράτος να αποτελέσει παρελθόν, η πάλι των εργαζομένων για τη διάσωση της κοινωνικής οσφάλειας πρέπει να πάρει πιο έντονα χαρακτηριστικά, πρέπει να ενωθούν οι αγρομαί του αγώνα. Πρέπει οι ταξικές δυνάμεις που πιστεύουν... και το αποδεικνύουν στην πράξη... ότι το κεφάλαιο και οι κατάλληλοι πολιτικά του εκκωρτιστές δεν είναι ανίκητοι, να ενωθούν, να διεκρινθούν.

Συνάδελφοι,

Η κυβέρνηση προκειμένου να προετοιμάσει το έδαφος για τη λήψη των νέων αντισφαιρικών μέτρων προπαγανδίζει τη «οσφεία» ενόψει που υπάρχει στο ταξικό και ότι κάποια πρέπει να πληρώσουν το μέρημα για τη σωτηρία της κοινωνικής οσφάλειας και αυτοί βέβαια θα είναι όπως πάντα οι εργαζόμενοι και όχι οι προετοιμασμένοι και καθοδηγητές στην ανεργιακή της πορεία που δεν είναι άλλοι από τους ανώμαλους του χρίματος που χρόνια τώρα κλείδουν το ΙΚΑ και σήμερα θεωρούν ότι πρέπει η ώρα διάλυσης της κοινωνικής οσφάλειας και η μεταρρύθμιση της σε μία νέα γι' αυτούς κεφαλοφορο επείγουσα.

Στη χώρα μας οι πολιτικοκοινωνικές δυνάμεις που κυβερνούν τα τελευταία χρόνια παρά το ευδοκίμο οι ίδεις για την κρίση στην κανονική οσφάλεια οσφαιρικών το ελλείμματα για να επιβάλουν νεοαυτηρητικές επιλογές.

Αντί να αντιμετωπίσουν τις πραγματικές απόεις της κρίσης στην κοινωνική οσφάλεια προβάλλουν ως απόεις τις παροχές, κατά παράβαση των της ανάγκης της αποσφαιρικοποίησης, όπως προβάλουν τη γήρανση του πληθυσμού, την αύξηση του κόστους περιποίησης από την τεχνολογική πρόοδο στην ιατρική.

Για τα ποιος φταίει για το οικονομικό πρόβλημα που ταλανίζουν το ΙΚΑ υπενθυμίζουμε τις αποκαλυπτικές δηλώσεις του πρώην διακίτη του ΙΚΑ, Γρηγόρη Σολωμού, πριν αντικατασταθεί από τον ιερέα της διακίτης οσφάλειας, Νεκτάριο.

Το συνολικό φέρεο προς το ΙΚΑ ανέλθονταν στα 1.645,81 δισ. δρακίμας. Τα 772.290 δισ. οσφονήν τη μη εισπραχθεί βεβαιωμένων εισορημν εργαζομένων με «μπαρμπαλίτη» τον ιδιωτικό ταμία.

Το ίδιο το κράτος χρωστά στο ΙΚΑ 361 δισ. από τη μη απόδοση του μέρητος του από την τριετή χρηματοδότηση που καθιερώθηκε για τους νεοεργαζομένους μετά την 11-1-1993.

Το Υπουργείο Οικονομικών δεν έχει αποδώσει οφειλές 130,9 δισ. Ακόμη το κράτος χρωστά στο ΙΚΑ περίπου τρία δισ. για την οσφαιρική πολιτική που αόριξε στο ΙΚΑ. Μόνο μετά την περσόνα 1994-1998 το κράτος από αυτή την υπέθεση υποχρεώθηκε σε 190 δισ.

Αν προέβλεπασε τα ποσά που χάνει το ΙΚΑ από την ανεργιακή οσφάλεια που ξεπερνούν το 300 δισ., το ποσά που χάνει το ΙΚΑ από τους αναποσφαιρικούς και τα ποσά από εισπραχθέντες εργαζομένους που έχουν επιβλήσει οι κυβερνήσεις, το διαγνωστικό έσοδο του ΙΚΑ είναι πάνω από 1 τρισεκατομμύριο.

Στα παραπάνω στοιχεία προστίθεται τα 3 ή για άλλους τα 4 τρία, τον απομεινών του ΙΚΑ που οφειλόμενοι από τις οσφεις της δεκαετίας του '80 και δόθηκαν ύδωο στους καταπληκτές γίνεται καθαρό το ποιος φταίει για την οικονομική κρίση στην κανονική οσφάλεια.

Επικυλώνεται τη γήρανση του πληθυσμού, απ' την οποία πράγματι αποδίδονται τέτοιες πωρήσεις να επόμενα χρόνια, κανένας όμως μέτρο δεν παίρνουν για την αναστροφή της γενεαποικτικής γενεακής αποσφαιρικής επιβάρυνση για παιδιά, αόφειρα (βασικό επίπεδο κλπ.), κάθε άλλο με το βίαια αντιδραστική του πολιτικής χειραγώγησης, ακόμη περισσότερο, την κατάσταση.

Όσο για τα κράτος, τις περιθλώσεις με το να το επικυλώνεται, δεν μπορούν και να κρύψουν την πλήρη υπαπόβαση της που εντόπισται στον απάνθρωπο χαρακτήρα των αναδιαρθρώσεων σε όλο το φάσμα της κοινωνικής πολιτικής και βέβαια, για τις νέες περιθλώσεις στην ιατρική, αυτή δεν τείνει να δεν πρόκειται να τείνει στη διάθεση υπέρβασης των μέρητων των εργαζομένων. Όσο γι' αυτούς που σήμερα διακίτθεται, γνωρίζουμε και τους όρους διάδοσης.

Στο πρόβλημα της περιθλώσης, πρέπει να τονίσουμε ότι από το 1992 μέχρι σήμερα πάρθηκαν αρκετά μέτρα μεταφοράς του κόστους για την υπέψη από τον κρατικό προϋπολογισμό στο οσφαιρικό ταμία και κατά επέκταση στους οσφαιρικούς.

Με στοιχεία του ΙΚΑ για το 1996 πληροφορούμε να υπολογισμός δαπάνης 23 δισ., το 1994 πληροφορούμε 101 δισ., ενώ σήμερα οι δαπάνες ξεπερνούν το 400 δισ.

Αν νρωθούμε ποια τα τελευταία δεκαετηκία κυρίως χρόνια θα δοούμε ότι η κανονική απάνθρωπη και τα ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ χαρακτηρίζεται από τα ίδια και απαράλλακτα στοιχεία, που συγκυλνούν όλο στο στόμα της βίαιης περιβαρσοποίησης και των προνομίων της οικονομικής αλιείας.

Ανατολικής Ευρώπης, τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης και την υποχώρηση του επαναστατικού κινήματος στην Ευρώπη στο όνομα της νέας τάξης πραγμάτων, η άρχαια τάξη άρχισε να αμφισβητεί τις ετικετικές κοινωνικές καταποχές, των εργαζομένων.

Το συνήθιστο «έπος» έβλεπε κοινωνικές υπηρεσίες πρέπει να πληρώσει έγινε σημείο των κυβερνήσεων από το 1991 και μετά. Η διάλυση της κοινωνικής οσφάλειας και του δημοσίου συστήματος υπερίσχυε να μελετημένες κινήσεις. Αυτές έχουν στόχο τη μεταφορά τεραστίων κινδύνων στον ιδιωτικό ταμία, ο οποίος συνεχίζει να επενδύει τεραστίο ποσά στους ταμείς αυτούς.

ΠΑΣΟΚ και ΝΔ με τα γνωστά στερεότυπα για «όρα μπροση στην κοινωνική οσφάλεια», «προσέκοποι των ταμείων», «ανάληψη εκσυγχρονισμοί του συστήματος της κοινωνικής οσφάλειας», προσπαθούν γι' αποπροσανατολισμό των εργαζομένων, να κρύψουν την πραγματική αλήθεια, ότι δηλαδή η πολιτική που εφαρμόζουν στην κοινωνική οσφάλεια είναι η στυγνή νεοαυτηρητική επιλογή μείωσης των κοινωνικών δαπανών του κράτους και των κοινωνικών επιβαρύνσεων των επιχειρήσεων στον τομέα της κοινωνικής οσφάλειας, στη βάση της υποκρίσεως των κερεινών στην «Λευκή Βίβλο», των πολυεθνικών, του ΟΟΣΑ και του ΔΝΤ.

Βέβαια η νεοαυτηρητική πολιτική εφαρμόζεται στη χώρα μας α-

πό το 1986. Στο πενταετές πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ 1988-92 προβλεπεται δραστική μείωση των συντάξεων, αύξηση ορίων συνταξοδότησης, άλλαξη τρόπου υπολογισμού των συντάξεων κλπ.

Με το νόμο 1759/88 καταργήθηκαν οι προσωρινές συντάξεις αναπήρων ΙΚΑ.

Ανακόλλησαν οι αντισφαιρικοί νόμοι 1902/90 - 1976/91 - 2084/92, που μετέτρεψαν τις αναπηρικές συντάξεις τον νέων αναπήρων σε βοηθητικά και επέφεραν δραματική μείωση στο καλύτερο όριο συντάξεων, το καλύτερο μερειαστικό συντάξιμο γήρατος, α- ναντίρια από 20 ΗΑΕ μετά την αποάνωθση το 1990 έπαισαν σε πραγματικές πωές στο 16,3 το 1993, με αποτέλεσμα ο καθένας συντάξιμος να χάσει 1.652.000 δρ.

Επίσης προέβλεπε αύξηση στα όρια συνταξοδότησης στο χρόνο οσφάλειας και στις εισφορές, όπως και τον υπολογισμό των συντάξεων του ΙΚΑ με βάση τη απόδοξη της τελευταίας πενταετίας, αντί θετικής και επέβαλε για τους νεοεργαζομένους από 1ης-1-93 ένα καθεστώς - έκπρωμα που εκτός από την αύξηση ορίων συνταξοδότησης πρόβλεπε συντάξεις κάτω του 1/2 των συντάξεων που καταβάλλονταν σήμερα.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα μόνο δεν κατάφερε τους αντισφαιρικούς νόμους, όπως έλεε δεσμευτεί, αλλά τους χρησιμοποίησε

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συνάδελφου Επαγγελματιών Ελλάδας
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συνάδελφου Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 5243.785
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΖΟΥΛΙΑΣ
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κυψέλη
Διευθύνεται από Επιτροπή
Φωτισογειοεισθία - Εκτύπωση:
Τυποκοδικό ΑΕ, Λεύκης 134, Κρούνηρι Αττικής

Όχι σε δικηγόρους
Συνάδελφοι,
 Πιάνετε φέρες απευθυνόμενα σε δικηγόρους για ζητήματα οσφαιρικού, εργατικού κ.ά., που μας απασφαιρούν. Είναι λάθος. Η πρώτη πόρτα που πρέπει να χρησιμοποιούμε είναι του Σωματείου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα παρούμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώσουμε δικηγόρους και κυμια φόρα και κάποιους άοιχτους στο κερεινισμό, που μας δαδούν σε περσιέτα.

Αλλαγή διευθύνσεων
 Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» πάει ταχυδρομικά σε όρους συντάξιμους, το Σωματείο έχουν δώσει τις διευθύνσεις τους. Επειδή όμως πολλές φορές αλλοζώνουμε κατοικία, θα πρέπει να ενημερωθούμε για τη νέα διεύθυνση του Σωματείου, ώστε να παίρνουμε την εφημερίδα.

της Διοίκησης της Ομοσπονδίας

ως βασικό εργαλείο στην ανταγωνιστική της πορεία, βαθιά πιστή στη εντολή της ΕΕ και των πολυεθνικών μήτε ένα ή σκαλί των α-νοσηφαλιστικών μέτρων και με το νόμο 1676/99 που στο όνομα της οσιότητας των δύο φύλων περιόρισε τις συντάξεις χηρείας στο 50% της συντάξης του θανόντος ασφαλισμένου.

Βέβαια δεν έλειψαν και περιαστικές προέβλεψες και τροπολογίες σε νόμους, που περιορίσαν ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, όπως για τον κλάδο, η μείωση των αντενταξιών για τις οικονομικές εργασίες σε 1-1,35 από 1-1,50, η αρωκίνωση της α-σφαλής στο 50% του συνταξιακού στις αγροτικές περιοχές, όπως και στις αγροτουριστικές εγκαταστάσεις.

Σήμερα με την έναρξη της χώρας μας στην ΟΝΕ θα βρεθούμε μπροστά σε κλιμάκωση της ολιγομηθούς επίθεσης ενάντια σε όλο το φάσμα των εργατικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων μας, στην πλήρη αμφισβήτηση τους. Παράβλεψε στην αγορά εργασίας του νομοσχέμου την ελαστικότητα των εργατικών σχέσεων ήδη έχουν γίνει, η μερική απαξίωση αδειώνται να εργαζομένων, η ανασφάλιση εργασία αποτελεί γεγονός, ήδη οι ανασφάλιστοι εργαζόμενοι με μερική ασφάλιση, φύσος, ξένος εργαίας, άνεργα κ.ά. ξεπερνούν το 1.600.000. Το δικαίωμα για αδημονία συντάξη για όλο και περισσότερους αντικαθίσταται από φιλοδοξιασμό τύπου ΟΚΑ.

Δεν στανόταν όμως μέχρι εδώ. Στην πορεία προς το Ευρώ και στη μετά-ΟΝΕ ερχόταν το πάντα τίβεντο από πλήρη αμφισβήτηση, σκωρία και ό,τι ποσέμεινε μετά το χτύπημα των εργατικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων τους.

Στόχους στην πλήρη διάλυση των εργατικών σχέσεων, με διατάξεις που το αφήνουν εντελώς οούδιθι την εργασία, που σημάει και νέο κτύπημα στην κοινωνική ασφάλιση, αφού οι συγκροτημένες εργασιακές σχέσεις δεν πορρίουν μόνο διασφαλής για τη μεσοθή εργασία, αλλά σημάειν και την κοινωνική ασφάλιση.

Εκείνο όμως που βιάζονται σήμερα να προωθήσουν οι κυβερνώσεις και μέλουν οι Βουλές είναι το ξεκαθάρωμα του τοπίου στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης.

Το μακ θα γίνει αυτό, ήδη έχει τεθεί από τους αρμόδιους ο ο-πιοιο προαναγγελλόμενα και περιβλήουν το θήθεν κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα τύπου Χίλς.

Το εκτράμη δηλαδή που εκτινήθηκε από το ΔΑΝΤ με στόχο την ενίσχυση των πολυεθνικών ασφαλιστικών εταιρειών και το οποίο προέβλεπε αντί για συντάξη ένα ποσό σταό της ελεμψήρωσης, που

μπορεί να συμπληρωθεί στη λέγόμενη αναποδοτική βάση και στην ιδιωτική ασφάλιση.

Το μέλος του κτύπηματος στην κοινωνική ασφάλιση που θα ε-πεκτεθεί και οι ανι από περρίαν δεν είναι καθόλου υπερβολή να πο-μεί ότι σημάειν το τέλος της κοινωνικής ασφάλισης.

Η ΝΔ έχει υποστηρίξει ότι με τους ανασφαλιστικούς νόμους προ-ώρισε σε μια πρώτη φάση «αναμόρφωση» του ασφαλιστικού συ-στήματος» και ότι αργότερα θα ακολουθούσε η δεύτερη φάση.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σήμερα προχωρά σ' αυτή τη δεύτερη φάση.

Το καθόστως έκτράμη για τους νέους ασφαλισμένους δεν αποδεί-δεχεται άμεσα από τον επίκληση αφού οι πρώτοι συντάξιοι αυτοί του καθόστως θα έρθουν μετά το 2000.

Η κυβέρνηση, όμως, θέλει και μάλλον γρήγορα, μείωση των επι-χρηρήσεων του κρατικού προδολογισμού, νέες μειώσεις στις επι-στροφές εργοδωτών και διαχείριση πέραν της κοινωνικής ασφάλισης από το κράτος, όπως επίσημα η «Ακτιμή Βίλσον».

Πρώτη απόφαση της κυβέρνησης είναι η επέκταση του καθόστως-του για τους νέους, που σήμερα ανέρχεται στις 600.000 περίπου σε όλους τους ασφαλισμένους προ το 1993. Ισχύς εξαερεθούν α-πό την επέκταση όλοι χρωστάζονται 2-3 χρόνια να θήουν στη συν-τάξη.

Το καθόστως των νέων, ως γνωστό, προβλέπει όρο συνταξιο-δότωσης στα 65 για άνδρες, και γυναίκες: βάση υπολογισμού στη συντάξη των αποδοχών της τελευταίας πενταετίας, καλύτερα άρα ανήσυχος στα 60 χρόνια των σημερινών συντάξων. Μια άλλη έκτα-ση του καθόστως των νέων δεν θεωρείται αρκετή. Τα πούδ τους επικεντρώνονται τώρα στην κατάρτιση των βαρύνων και ανειμνη-νών από το καθόστως των νέων το έχει διατηρήσει.

Οι προτάσεις της πλευρήρωσης της ΓΣΕΕ να συνταξιοδοτηθούν ό-σοι απασχολούνται σε εργασίες με επαγγελματικό κέντρο ή βάση τριετία κάρτηρας, είναι, ένα επιπλέον όδλο για την αντικοινωνική πο-λιτική της κυβέρνησης.

Με την κατάρτιση των ΒΑΕ η κυβέρνηση επιδοκεί να μένι μισο-διό τρέτες υπεργισμείν με την απαλήγηση του από τις σχετικές πρόσθετες εισοφές (450 διμ. θα είναι οι απολήτες του ΙΚΑ για τη πρώτη πενταετία και από συντάξη το 200 διμ. θα χρωστάουν στους εργα-ζομένους).

Αντι να υπάχθι μείωση των ορίων συνταξιοδότωσης, που πορρί-μη τρέτες διαπύπτες υπάχθουν με την ανάπτυξη της επισημο-κοτηνηνη αγοράς, και που θα δημιουργούσε και κοινωνικές βί-δες εργασίας, ο χρόνος της ζωής του εργατή μετατρέπεται σε δια-δομη χρόνο εργασίας για την αύξηση των κερδών του κεφαλαίου.

Επίσης, η κυβέρνηση προαναγγελλίζεται σε αλλαγή της βάσης υ-πολογισμού της συντάξης από τις αποδοχές πενταετίας στις αποδο-χές δεκαετίας, στην κατάρτιση των επιδοτήτων για παιδιά, όπως και σε στασιάζηση των συντακτικών συντάξων.

Πρό από την επείγουρη πλήρωση διάλυσης της κοινωνικής ασφα-λής έχει προηγηθεί «το ξεκαθάρισμα της περιουσίας του ΙΚΑ στο Χρη-ματισμό» που βιάζει σε άμεσο κίνδυνο την ύπαρξη του ιδρύματος, τη διασφαλή της συντάξης και περιβλήως 6,5 εκτομύριων, α-μμο και έμμορα, ασφαλισμένων και 850.000 συνταξιοδωτών.

Από τα παραπάνω γίνεται καθαρό ότι το κεφάλαιο και οι κυβερ-νήσεις του θέλουν να τελειώσουν με το σημερινό σύστημα κοινωνι-κής ασφάλισης, αυτό που στην συνία έχει σημασία μετά τη συνε-

χής επιτηρήσεις «αναμόρφωσης».

Προσπαθών λοιπόν, να οικοδομήσουν ένα καινούριο μοντέλο που οδνηί στην πλήρη εξοβλίωση εργαζομένων και συνταξιακών, συ-χνώνας δε με αυτή τους την προσπάθεια επιδοκών και την αύξη-ση των κερδών των κεφαλαίων, αφού το περιεχόμενο των μέτρων οδνηί από τη μια στη μείωση των χρημάτων που δίνουα οι κατα-λήτες για την κοινωνική ασφάλιση και από την άλλη στην πωρηι το-νάλια της ιδιωτικής ασφάλισης.

Το κεφάλαιο, οι υποτακτικές του κυβερνήσεις και οι συνδοκοί τους έχουν στήριγμα και δεκανίκια τους τα παραδομένα συνδικαλι-στικά κέντρα όργανα, ετοιμάζουα την επείγουσα για την πλήρη διά-λυση της κοινωνικής ασφάλισης.

Εμείς γνωρίζουμε όμως ότι υπάρχουν και άλλες λύσεις, φιλοέ-λικες που ομοσπονδίαζουμε με τα δικά μας συμφέροντα.

Γνωρίζουμε ακόμη ότι οι λύσεις αυτές μπορούν να προωθήθουν με την ανάπτυξη νέου γηνταίου μετώπου κόντρα στο μαυρο μετώ-πο της συντήρησης.

Η καταστροφική «αναμόρφωση» του ασφαλιστικού μπορεί να ανα-τραπει, μπορούμε να αποβαρύνουμε όλους αυτούς που προχωρούν στο έγκλημα της καταστροφής της μεγαλύτερης κατκτησης του 20ού αιώνα, που είναι ο θεμέλιος της κοινωνικής ασφάλισης.

Μπορούμε να αποτρέψουμε τους σχεδωσμούς τους, την αναρι-χαστική αυτή εξέλιξη σε βάρος μας.

Η υπερόπηση των εργατικών μας δικαιωμάτων, η υπερόπηση της κοινωνικής ασφάλισης θα καθοριστεί από την έναρξη της ταξί-κής πάλης ανάμεσα στην αστική τάξη και το προλεταριάτο, θα ε-ξαρτηθεί από το τόκωμα της συνδικαλιστικής αριστοκρατίας, που καλλιεργεί την «κοινωνική συντήρηση» και ταξική συνεργασία.

Είναι στο κεί όλοι των εργαζομένων να μην επιτρέψουν την υ-πολήπιση αυτών των ανατετακτικών μέτρων που βιάζουα τον στην Κοινωνική Ασφαλή, που θέλουα να μας μετατρέψουν σε μια κοινωνία ανασφαλιστών, πτώσιμας στο στο σάγιοα του κεφαλαίου των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών.

Μπροστά στην επίθεση που δοκίμοσθε δεν πρέπει να οργανωθώ-με μόνο πούα από τη χρωμάζηση των εργαζομένων, τα τετατομύρινα κέντρα και ο κλάδος μας έχουν διαπύπτες επανέληψης της θέσε τους για την υπερόπηση, αλλά και τη βελήπιση της κοινο-κής ασφάλισης, μαζί με την κοπήνση του κίνδυνου που πρέπει να κτύπησουα όσο πιο δυνατά μπορούμε, για την ενίσχυση των γρά-μμιων του αγώνα μας, πρέπει παράλληλα να προβάλλουμε και τη βί-δωση της, τις προτάσεις μας όχι μόνο για τη σωτηρία, αλλά και τη βελήπιση της κοινωνικής ασφάλισης.

Συγκεκριμένα

● Κοινωνισματικό υπερόπησης όο η αρχιστηρία της ασφαλή-σης πρέπει να είναι κοινωνικής, δημόσιας και υπερασφαλικής και να στηριχτεί στις σχέεις της αλληλεγγύης μεταξύ των εργαζομένων α-μερω και μεταξύ των γενεών των εργαζομένων.

● Εμπίστε πρώτα αντίθετοι σε κάθε προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της κοινωνικής ασφάλισης, όπως επίσης διαφωνούμε με τις δοσι-πρήσεις ασφαλιστικών εταιρειών σε τρέτες που καλλίπει τη κοινωνι-κή ασφαλή.

● Η κοινωνική ασφαλή, όπως μέτρη τη θέλωμε, και γι αυτήν πο-λέμουα πρέπει να εξασφαλήσει στους εργαζομένους αδημονία υπε-ντάξης, ανήρμητη περιβλήω.

● Αποτούμε: Το καλύτερο όρο των συντάξων του ΙΚΑ να είναι ό-σο με το 20 ΗΑΕ, πέρα από το καλύτερο άρα να εξασφαλήζονται στους εργαζομένους αμείνω ποσό συντάξης, ανάλογα με το γρά-νο ασφαλή και τις ανισοφάρες στην ασφαλή, συγκεκριμένα για οικοδωσών και λοιτούς, κλιμάκωση της συντάξης μετά το 4.050 σε ποσοστό 3% από 500 ένωμα.

● Βάση υπολογισμού της συντάξης η αποτελεί ο μέσο όρος ό-λων των αποδοχών της τελευταίας τριετίας (μετροβλήω), επιδοτήωα, διατα δορών, επιδοτήωα αδούς και άλλα όδλο, με συντάξη με κοινωνική ασφαλή. Ο αποδοχών της τριετίας η αποπροσνηζόμενα με τη μεταβλήω του τρέμωτος.

● Να επανορθεί το σύστημα αυτόματης τριμηνιακής ανανο-σομορμής των συντάξων.

● Οι εργαζομένοι που ποθαδουν νιαπτήρες έχουν ασφαλής ανή-γη επίδοχη προτάσας και αποτάσως να τους καθόστως.

● Με συντάξη 67% και ένα πλήρη σύνταξη, με συντάξη από 60-66% το 34% της συντάξης, με συντάξη 33-43% επίδοχη αντισπομορμής για όλο γράνο.

● Συνταξιοδότηση για τους άνδρες στα 60 χρόνια και της γυναίκες στα 55. Για τα βαριά και ανειμνηνά οι άνδρες στα 55 και οι γυναι-κές στα 50.

● Να κατάρτιθουν οι περιοριστικές, εξοντωτικές διατάξεις των 17.598/89, 1902/90, 1976/91, 2264/92, που αναπλήρουν στην πιο πάνω αποδοχών μετρήσεως, καθώς και οι διατάξεις που πορρίουν τους εξαεργωμένους από 1η-193, στην παρωχημένη διακρίωση.

● Να αναγορνήσουν τα υπέρ ανήσυχου ένωμα.

● Να κατάρτιθουν το άρθρο 26 του Ν. 2520.

Η Εισήγηση στην Ολομέλεια της Διοίκησης της Ομοσπονδίας

Συνέχεια από τη σελ. 3

- Να επαναδοθούν οι συντάξεις για τις οικοδομικές εργασίες στο 1-1.509.
- Ο χρόνος ανάρτησης και ασθένειας στο σύνολό τους να αναλαμβάνεται στις συντάξεις χωρίς οι εισφορές να βαρύνουν για την ανάλυση των ΟΑΕΔ και για τον ασθένεια τους εργαζόμενους.
- Για όσους δεν συμψηφίσαν το ελάχιστο όριο ανταποδοτικότητας να καθεστώς της Κοινωνικής Συντάξης για την αντιμετώπιση των οικονομικών ανάγκων τους. Αυτή να στρίβεται σε κρατικούς πόρους και να γίνεται από κρατικό φορέα.
- Τα ασφαλισμένα υποπροσφάτιστα, η μισση πολλών αντέσεων μέχρι και 7-8 από μια μικρή μεσοβιοτική παραπομπολογούμενα παράγοντα, χωρίς να καταβάλλει και τις αντίστοιχες εισφορές, να καταργηθούν άμεσα.
- Να περιοριστούν οι υπερωρίες.
- Να μειωθεί το ανώτατο όριο σύνταξης ή συντάξας για όλους ανεξαρτήτως του ΠΑΜΗΣ ανταποδοτικού και να καθοριστεί για 35 χρόνο ασφαλισή ποσό ίσο με 80 ΗΑΕ (ήμισιο 528.000).
- Για όλους τους αποσπαστούμενους στην ιδιωτική και δημόσια τομέα της οικονομίας - ανταποδοτικούς να περικοπεί το σύνταξη κατά το μέρους που το μισθολογικό ποσό από συντάξεις και αποδοχές, καθώς και εισοδήμα από άλλες πηγές υπερβαίνει το ετήσιο του ΗΑΕ σήμερα (936.000).
- Να καταργηθεί το «αυτοκατά» ταμείο των «εργατοεταμένων».
- Να υπάρξουν ουσιαστικά μέτρα για την ασφαλιστική κάλυψη των αποσπασμένων στο φορμό, με μερική αποχώρηση, με μισθωμένο ασφάλιο, με συμ-βόσεις εργα.
- Να προβλεφθούν αυστηρές ποινικές και οικονομικές κυρώσεις για τους εργαζόμενους που δεν ασφαλίζουν κανονικά τους εργαζόμενους.
- Να κατοχυρωθούν οι εισφοροαπαλλαγές, να ποσοθεύσει η εισφοροαπαφή, να εισπραχθούν οι καθυστερούμενες οφειλές, να διαγραφούν τα χρέη του ΙΚΑ, να εφαρμοστεί η τριμερής χρηματοδότηση (2/9 υποκαλύπτει, 4/9 εργοδότη, 5/9 κράτος).
- Να επιστραφούν τα κλειστά ασφαλιστικά ταμεία του ΙΚΑ.

Αν δεν ανταναγκάσει τα κλειστά ασφαλιστήρια των πόρων του ΙΚΑ ή άλλων ταμείων από την εργοδοσία και να επιστρέφει τριμερής χρηματοδότηση, κοινά πρόγραμμα εγγύησης και απτήρησης της κοινωνικής ασφάλισης δεν μπορεί να προωθηθεί.

• Να ληφθούν μέτρα εκδημοκρατισμού στα τομεία, καλύτερης δημοκρατικού ελέγχου και διδοκίμησης διαφάνειας σε όλα τα επίπεδα της λειτουργίας τους.

Στα ΔΣ των ταμείων να συμμετέχουν κατά πλειοψηφία ορετά και ονομαστικά εκπρόσωποι εργαζομένων και ανταποδοτικών.

Είναι καθάριο ότι, αν επιβληθούν τέτοια μέτρα και εξιστούν και βελτίωση της κοινωνικής ασφαλιστικής θα έχουμε, και οφειστέες συντάξεις θα έχουμε, και ανθρώπινη περιβαλλή, όμως οι συνταχτικές έχουμε, όμως οπτική δεν αντιμετωπίζουν το ελλείμμα.

Το χρεώζονται για να το επικαλύψουν, μαζί με τους όρους του Μόσχα για την εκτέλεση της κοινωνικής ασφαλιστικής.

Η εγγύηση και απτήρη του συστήματος της κοινωνικής ασφαλιστικής συνδέεται άμεσα με την αναχώρηση της γενετικής νεοσυνταχτικής πολιτικής και την προώθηση μιας προοδευτικής αναπτυχτικής πολιτικής, προσανατολισμένης στην αύξηση της απασχόλησης και του εισοδήματος των εργαζομένων, στην ενίσχυση των κοινωνικών τμημάτων δικαιοσύνης.

Οι εγγύησης του συνδικαλιστικού κινήματος για τις οποίες καλύτερη είναι η ανάπτυξη της πόλης για να μην φραγεί από νεοσυνταχτική πολιτική για την κοινωνική ασφαλιστική, αλλά και στη γενικότερη νεοσυνταχτική πολιτική με όλο οι πολιτικές ενδυναμώσεων οι βόρως των δικαιοτάτων των εργαζομένων θα είναι βαρύνουσα.

Το τμήμα εργατικό πρέπει από το πρώτο να αποσπαστεί το βόρως λόγω αντίστασης των αγώνων για να μην γίνουν πράξη τα οπότες σχέδια που απειλούν να μην οφισούν τίποτα όριο.

Πρέπει να αποκαλυφθεί το νέο πρόκατ «κοινωνική διάλογος» που είναι και μονοκόπι στόχο έχει. Να γίνει στόχη στο μάτι των εργαζομένων, όπως έγινε με την εργασιολογία που κατέληξε στον ανταρτικό - εκτραμτικό νόμο 2639/98.

Συνάδειλα,

Ο κλάδος έχουμε κάνει σοβαρά βήματα σε ό,τι αφορά το ασφαλιστικό, τους στόχους και τις εγγυήσεις που κεφαλαίο και των κομμάτων του, έχουμε αποκαλύψει το ρόλο της παραδομικής συνδικαλιστικής ελίτ, μπορούμε ακόμη πολλά να κάνουμε σε ό,τι αφορά την ενίσχυση. Κυρίως όμως εκεί που πρέπει να στρέψουμε ιδιαίτερα την προσοχή μας, είναι η οργάνωση της πόλης μας, η ενίσχυση των εργαζομένων, η κοινή δράση με άλλα τμήματα εργαζομένων.

Εξαιρετικάς τις όποιες δυσκολίες της περιόδου, πρέπει να οργάνωσουμε τον ΠΑΜΗΣ, η φωνή διωδουκεία να γίνει φωνή αντίστασης. Δεν πρέπει να μείνει μόρη επιμέρους ανοδοσότη.

Η παρουσία μας στους γάμους δουλειάς, κυρίως στα μεγάλα έργα, η εκστρατεία η συλλογιστική που μπορεί να οργανώσουμε μόνο μας ή με άλλα εργατικά σωματεία, η κομψότητα και η μορφή μπορεί πολλά να προσφέρει (στόχημε μεταρρυθμικών υποκαλύπτουσε σε πλάτες, εργαζομένων σε αντίσταση που να καλούν τους εργαζομένους σε αντίσταση), η προποσώπη παρεμβάσεις, μας σε τηλοπώπησθις σταθμούς κυρίως στην επιτόρη, μισθολογία να βοηθήσουν στην ενίσχυση των εργαζομένων μας, στη δημιουργία στρατηγικής μας, στη δημιουργία ατόρησής στην ομνή που επιδομώμενους ανά γάμους με ανέγυ, για τον περιορισμό εμάς και την αποσπότης της οντοσφραλιστικής επιδομώσης και των συνουσιών της.

Στο ερώτημα αν τα μισροδομώτα να οπτερομώμεν, στην επίσημη, οπότες ότι αυτό θα εξομώθη ό,πότη η δυναμική που θα έχει ο γάμους μας, ο συνουσιών ανέγυς της εργατικής τάξης.

Ατυχήματα στην οικοδομή

ΑΘΗΝΑ

- Ο ΤΣΑΡΕΦΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, 58 χρόνων, τραυματίστηκε στις 4.5.2000, όταν κατά από οδικαίνουσε συνθήκες έπεισε σε ύψους που είχε ανοησία κατά τις εργασίες θεμελίωσης οικοδομής στο κατοικητικό κτίριο της παραδομικής εταιρείας «ΝΤΕΡΑΜΕΡΙΚΑΝ».
- Ο ΣΟΛΩΜΩΝ ΑΡΙΑΝ, 42 χρόνων, τραυματίστηκε στις 4.5.2000, όταν κοιποκώθηκε από χρώμα, ενώ δουλεύεσε να χωνάει βάθος 4 μ στο εργοστάσιο της από κατοικητικές γέφυρας της ΟΔΗΓΗΣ ΠΑΥΛΟΣ, 50 χρόνων, τραυματίστηκε βαριά στις 19.5.2000, όταν έπεσε από τον 88δο φάρο στον δεύτερο ακομώθη στην Κολιάδα.
- Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΥΛΟΣ, 50 χρόνων, τραυματίστηκε βαριά στις 19.5.2000, όταν έπεσε από τον 88δο φάρο στον δεύτερο ακομώθη στην Κολιάδα.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

- Ο ΑΓΓΕΛΟ ΜΑΡΚΕΣ, 44 χρόνων, τραυματίστηκε βαριά στις 10.5.2000, όταν κατά τη διάρκεια εργασιών στη

Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη από ανάσφρηση σιμωτής έπεσε από εκεί εγκαταστάσει Ζώνη και Άου Βαλάνου.

- Ο ΜΑΡΚΟΣ/ΑΓΩ ΣΑΒΒΑΣ, 61 χρόνων, τραυματίστηκε βαριά στις 24.5.2000, όταν έπεσε από τον 5ο όροφο οικοδομής.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

- Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, 58 χρόνων, έχασε τη ζωή του στις 24.5.2000, όταν έχασε την ισορροπία του και έπεσε αό,πότη το σκεπή οικοδομής ύψους 5,5 μ.

ΚΡΗΤΗ

- Ο ΧΙΤΑΣ ΦΙΛΙΠΟΣ, τραυματίστηκε βαριά στις 4.5.2000, από ηλεκτροπληγία στη Χερσόνησο Ηρακλείου.
- Ο ΤΖΕΖΙ ΑΚΑ, 26 χρόνων, τραυματίστηκε βαριά στις 17.5.2000, όταν έπεσε από πλάτω σκάφης μπαλκονίου, έπεισε από ύψους 8 μ.
- Ο ΠΑΤΕΡΑΚΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ, 40 χρόνων, τραυματίστηκε βαριά στις 7.6.2000, στον κατασκευαστικό από μηχανήματα βιομηχανίας βρωμην στο Χανιά.

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

- Ο ΝΤΕΡΠΙΣ ΓΕΡΒΙ, 32 χρόνων, σκοτώθηκε στις 5.5.2000, όταν έπεσε η λεκτροπληγία και έπεσε στο κενό από τον τρίτο όροφο νεοσυνταχτικής εργαδομώχου.

ΧΑΛΚΙΔΑ

- Ο ΚΑΤΑΠΟΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, τραυματίστηκε στις 3.5.2000, βαριά από πτώση στο ναυπηγείο της Χαλκίδας.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

- Ο ΚΟΥΤΣΟΠΑΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΣ, 42 χρόνων, σκοτώθηκε στις 24.5.2000, 6-7 μ ανά εργασιές σε οικιακό ύψους 7 μ, εξοπλιστικά του σχολικού κτίριου, έχασε την ισορροπία του και έπεσε στο έδαφος.

ΑΡΓΟ

- Ο ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΟΓΕΝΗΣ, 46 χρόνων, στις 7.6.2000, ενώ έδουλεσε στα Κατωίμο «ΚΑΜΠΟΣ ΑΕ», στην προσπάθεια του να επιδομώθη εμπροσποροσώπη μηχανήματα, τον καταπλάτωσε το τσιπά, με αποτέλεσμα να χάσει τη ζωή του.

ΠΛΑΝΗΝΑ

- Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ/ΑΝΤΩΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, 52 χρόνων, στις 8.6.2000 κεί ενώ εργαζόταν στο εργοστάσιο της εταιρείας «ΑΚΤΡΑ» και έφραγε ένα μηχανήμα, έγινε καταβλήση με αποτέλεσμα να κοιποκώθηκε από τόνους βρωμην και χάσει τη ζωή του.

ΤΡΙΚΑΛΑ

- Ο ΣΙΑΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, 27 χρόνων, τραυματίστηκε βαριά στις 12.6.2000, στον κορυφοκώπη από χωμάτιο σε γωνιακό βάθος 2,5 μ.

Σύνολος στρατηγικής σημασίας για την Ευρωπαϊκή Ένωση θεωρείται η Σύνοδος Κορυφής που έγινε στη Φερά της Πορτογαλίας. Και μόνο η απαρτίωση των θεμάτων που συζητήθηκαν, δικαιολογεί αυτή την εκτίμηση: • Η εφαρμογή των αποφάσεων της προηγούμενης Συνόδου της Λισαβώνας (για τα εργατικά και τα ασφαλιστικά συστήματα). • Η κορυφή της διακομωτικής διάσκεψης και ειδικότερα η αρχή της ευελιξίας, η αρχή της ενισχυμένης ανταγωνιστικής. • Η αναμόρφωση των ορολογικών ποσοτήτων των κρατών-μελών. • Η αναγκοτήτων του κεφαλοσυστήματος και της ασφαλιστικής. • Ο σχεδίαση της ΕΕ με τη Ρωσία, ενώ οι χώρες των νέων δεσφώνων (εξολογία Πολιτών και αντιπαράθεση σύστημα των ΗΠΑ). • Η κατάσταση στο Κοσσυφοπολίο και η Γιουγκοσλαβία.

Μακριά θέματα, να μην υπήρξαν αποφασιστικά, είναι τα παραπάνω θέματα, όμως και για αυτά έγιναν εκκεμήζη για ορισμένα κατωίμωμους, διακετωίμωμους ή συσχετιστικά και δημολογιστήθηκαν οι τελικές εξελίξεις.

Η ελληνική κυβέρνηση επέσπευξε να δηλοιογώρησε στο εξωτερικό τη χώρας την ενδυστοχή από το κορυφοκώπη θέματα Συνόδου της Λισαβώνας, από τη στιγμή για την ενδύση της Ελλάδας στην ΟΝΕ. Ηθέλε έτσι να δικαιολογήσει την βραδυλόγηση της και τις σχέσεις που ξεκίνησαν πριν ακόμα από το Σύνολο. Το θέμα θέσφωσε ασφαλιστικής, η αίτηση ήταν γνωστώ από πριν ότι κινηθή θα ήταν η Ελλάδα από ένα διδοκωτικό θέμα, ενώ το ενδύμενο κεντρικό σε αυτές τους κοσσυφοπολίου απήτησαν οι εταίρους και κοσσυφοπολίου ανέλυσε η εκκώπηση για την οικονομική πολιτική το εκκώπημ διατήρησις.

Το θέμα όμως να κινηθή στη συντήρηση, η οποία γίνεται αυτή τη περίοδο στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι η «αρχαιότερη» της ΕΕ στο θέμα, ενώ τη διώρηση, την ενδύση δηλαδή των χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Σ' αυτή τη συντήρηση θα μπορούσε να εξελισσώτο χάρη η αρχή της προτήσης του υπουργού εξωτερικών της Γερμανίας, Γιόχαν Φίσερ, για την «κοσσυφοπολίουσθη», την πρόταση του Γάλλου υπουργού Εξωτερικών, Ζακνέ Βεντρίν, για τη συγκροτήσις ενός «ακλόρητο περιθώριου» και την ενδύση πρόσχημα των αναδομωμένων της Βρετανίας, Τον Μάξερ, και της Ισπανίας, Χοσέ Μαρία Αλνάρ. Πίσω απ' αυτές τις πρόσχημα (καθώς και όλο πρώτες) στοιχίζονται οι κυβερνήσεις των άλλων κρατών - μελών.

Σε πιθανότερο σημείο συντήρησης των αποφάσεων θεωρείται η αρχή της ευελιξίας. Με αυτή την αρχή είναι η δυνατότητα σε ανάγες κρατών - μελών που θέλουν να μπορούν να καταστήσουν και να ακολουθώμε μια προσωμική πολιτική σε ένα συγκεκριμένο θέμα, ή σ' έναν τόμο θέματα, χωρίς να απαιτείται η σύμφωνη γνώμη των αναδομωμένων της Βρετανίας, Τον Μάξερ, και της Ισπανίας και η Κ. Σμύθη, τίβεται και η ελληνική εκκώπηση.

Εξαιρετικής σημασίας θέμα είναι και η αναγκοτήτων του κεφαλοσυστήματος και της «αυτοσυντήρησις». Επ' αυτού οι «δοκωίμωτες» έχουν συζητήσει ήδη στη Σύνοδο του Εξέτασις το δεκέμβριο του 1999. Εκεί, μετά την κίνηση των εργατικών αναρροήσεων, κινηθήσαν στην αναγκοτήτων δημοιογικής στρατηγικού σφώματος που θα αποτελέσει από εξήμνη χιλιάδες άνδρες και θα αναλαμβάνουν επιχειρήσεις, στα

ΟΙ ΘΡΙΑΜΒΟΛΟΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΝΕ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΠΑΚΕΤΟ ΜΕΤΡΩΝ ΠΟΥ ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ ΟΙ «15»

Τι ουζήθησαν στη Φέιρα

πλάσια του ΝΑΤΟ· κατά τα πρόπλανα των επιδόσεων στη Βοσνία και το Κοσσυφοπέδιο. Όπως αποκαλύφθηκε πριν λίγες μέρες στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό, οι «εταίρους προχωρούν στη δημιουργία μιας «εναρτιστικής» οικονομίας για την αντιμετώπιση των «εναρτιστικών» κρίσεων, δηλαδή τα λάτρε κινήματα. Η επίτευξη των διαδικασιών για την συγκρότηση του «εναρτιστικού» εξηγείται, απ' ενός, από την πρόθεση των Αμερικανών να αποσπαστούν σταδιακά τις δυνάμεις τους από το Κόσσοβο και απ' άλλου, από τις σχεδιασμένες τις επεμβάσεις στα Βαλκάνια, αλλά και την ευρύτερη περιοχή. Επειδή ο θεματολόγος αυτού η κυβέρνηση έχει δηλώσει τη σύμφωνη γνώμη της, ενώ το μοναδικό θέμα που εγείρεται είναι αν στον «εναρτιστικό» θα συμμετέχει και η Τουρκία, η οποία είναι μέλος της Δύναμης Ευρωπαϊκής Ένωσης· αλλά όχι της ΕΕ.

Μεγαλειώδη διαδήλωση πραγματοποιήσαν οι ανάγνητοι της Πορτογαλίας, κατά τη διάρκεια της Συνόδου Κορυφής της ΕΕ

πλάκο και πολυσημείο θέμα. Πίσω, και' αφήνι από τη Γερμανία και τη Γαλλία για να αντηχηθεί η «θεωρητική» παρέκκλιση. Η κυβέρνηση Μπλερ, κρατώντας τη Βρετανία

εκτός ΟΝΕ, απαλλάσσεται από τις υποχρεώσεις της κοινής δημοκρατικής πολιτικής. Έτσι έχει τη δυνατότητα να εφαρμόσει μια φορολογική πολιτική πολύ ελαστικότερη της πολυ-

θνικής επιταγής και γενικότερα το μεγάλο κεφάλαιο. Έτσι εξηγείται και το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια έχει αυξηθεί κατακόρυφα οι έμμεσες επιβάρυνσεις της Βρετανία.

Όμως, αυτή η κατάσταση εξοργίζει τους Γερμανούς και τους Γάλλους, οι οποίοι επιδιώκουν μέσα της ενωμένης των φορολογικών πολιτικών να δώσουν τη Βρετανία στο «μια». Οι σχέσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης - Ρωσίας αποκτούν ιδιαίτερο παρτέριον ζετανωτό ενδιαφέρον. Η εκλογή Πολίν στην προεδρία της Ρωσίας και η «ανικονομία» από τις ΗΠΑ του ζητήματος της αναπαραγωγής άμυνας όπως και οι παρεμβάσεις του Αμερικανού προέδρου, Μπ. Κλίντον, κατά την παραορία στην Εμπόλη (Αιθιοπία, Βερολίνο, Μόσχα), υπογραμμίζουν τους «δεκαετίες» να επιταγούν τις διαδικασίες προσεγγί-

σης με την ηγεσία της Ρωσίας. Απ' την άλλη πλευρά, η ρωσική ηγεσία ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για τα χαρακτηριστικά του ευρωπαϊκού διαδίστασης, στο βαθμό που φοβάται σ' έναν εξαιρετικώς σημαντική, γι' αυτήν χώρα, την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη. Ακόμη, ο Πολίν με την πρόση του για μια κοινή «εντιπαραλληλίστη» κεντρική ανάπτυξη και διαμεριστική τρέβε, τόσο μέσα στους κόλπους της ΕΕ, όσο και μετρή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ΗΠΑ. Γι' αυτήν, λοιπόν, φανερό ότι η ατζέντα της Φέιρα δεν ήταν και τόσο ανώδυνη και εφοπλήσιμη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει εισέλθει σ' ένα κρίσιμο στάδιο, με κεντρική τση αυτή της στρατηγικής της, της αντιστήριξης των καταπτώσεων των πολιτικών, της επακτατικής διάθεσης, με ό,τι συνεντεύονται αυτά για τους λαούς. Όλα τα άλλα περί «μνημόνια» ή «πλάνα» για την ΟΝΕ, είναι μια ενοστητική κατανομή και για να μετρή η κυβέρνηση να κάνει φιέστες στο Ζάππειο.

ΤΙ ΔΕΙΚΝΟΥΝ ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟ 1998

Φτώχεια - εφιάλτης για τους εργαζομένους

(Τα ποσά είναι σε δραχμές)			
Αριθμός φορολ./μηνών	Συνολο δηλωθέντος εισοδήματος	Μέσο εισόδημα φορολογούμενου	Μηνιαίο εισόδημα (12 μήνες)
590.973	80.262.590.000	135.914	11.318
370.272	279.324.188.000	754.565	62.880
46.770	47.966.552.000	1.025.584	85.465
410.620	531.001.789.000	1.293.171	107.764
472.961	632.440.439.000	1.360.061	146.672
411.425	920.668.384.000	2.237.755	186.480
91.830	235.747.291.000	2.567.214	213.935
219.474	617.688.575.000	2.814.410	234.534
273.981	887.931.949.000	3.247.965	270.664
248.752	831.483.220.000	3.374.626	312.052
114.000	468.185.546.000	4.106.891	342.241
122.026	531.659.522.000	4.356.936	363.078
187.810	891.022.716.000	4.744.277	395.356
158.861	832.755.455.000	5.242.038	436.837
126.879	728.222.197.000	5.739.501	478.292
102.887	642.182.652.000	6.241.631	520.136
85.914	578.278.856.000	6.742.521	561.877
57.005	403.754.874.000	7.188.051	599.004
15.813	117.679.218.000	7.441.929	620.161
64.109	496.509.504.000	7.744.771	645.398
107.386	910.737.632.000	8.480.972	706.748
85.057	806.112.222.000	9.477.321	789.777
61.500	643.845.857.000	10.469.035	872.420
40.373	462.896.187.000	11.461.745	955.395
33.232	337.328.976.000	12.468.391	1.039.116
19.204	255.666.839.000	13.468.425	1.122.452
14.182	205.092.315.000	14.477.638	1.206.470
9.939	137.679.429.000	15.402.106	1.283.509
49.852	1.163.821.901	23.345.539	1.945.462
4.585.287	15.987.919.127.000	3.486.787	290.566

✓ Τουλάχιστον 520.000 πολίτες έχουν μηνιαίο εισόδημα 11.318 δραχμές ✓ Το 12,9% των φορολογούμενων είχε το 0,5% του συνολικού εισοδήματος, ενώ το 63% έχει εισοδήματα κάτω από το μέσο όρο

Την ώρα που οι εκπρόσωποι του μεγάλου κεφαλαίου και οι κυβερνώμενοι πανηγυρίζουν και κάνουν βαρύγδουπες δηλώσεις για την ένταξη στην ΟΝΕ και τη ζώνη του Ευρώ, η πλειοψηφία του ελληνικού λαού ερεχεται αντιμετώπιση με μια εντελώς διαφορετική προοπτική. Συγκρούεται με τα φραστικά αποτελέσματα της εφαρμοζόμενης πολιτικής και τις υποσχερούμενες αντιστάσεις από την, επί σειρά ετών, λιτότητα με ό,τι αυτό συνεπάγεται, για τον οικονομικό προϋπολογισμό της μέσης εργατικής οικογένειας.

Η κατάσταση, μάλιστα, που βιώνουν πλατιά λαϊκά στρώματα είναι τόσο δυσχερή, που δεν μπορεί να αποκριθεί ούτε καν «να» το σπλήνα, το κυβερνητικό, στατιστικό στοιχείο. Στοιχεία που αντρεθούν όλες τις πλευρές της προσαγωγής των δυνάμεων που πορευτική στη ρετα του «μονοδρομου» και οι οποίοι σφοδρά υπερβεβαιώνουν ότι τα επόμενα βήματα που απαιτούνται για την παραπέρα... ανάλυση με την ΕΕ. Αυτό βέβαια δεν εμπόδιζε την κυβέρνηση να ε-πιδείξει στην περφορική της προς κάθε λαϊκό πρόβλημα, αγνώστια και παρεμβάσεις τα συνεχώς οξυμένονα προβλήματα των εργαζομένων.

Αναρχικότητες πλέμεις για τη συγκρότηση σχέσεων που μοιάζει την ελληνική κοινωνία και τα λαϊκά στρώματα, αναδεικνύονται από τα επίσημα οικονομικά στοιχεία για τα εισοδήματα που είχαν οι Έλληνες πολίτες το 1998. Πρόκειται για στοιχεία που καταρτίστηκαν με βάση τις φορολογι-

ες δηλώσεις και αποδεικνύουν ότι εκατομμύρια πολίτες ζουν οι αυθεντικές πραγματικές εξοθήσεις. Μια εξοθήση, την οποία οι κρατούντες επιμελούν να «εθίσουν»· πτωσ από τη... λήψη των επιδομάτων που δέχονται, από την οικονομική αλλαγία, για να επιτελεσθεί της οικονομικής τους πολιτικής. Έτσι, για τους αποδύκνους πώς την ώρα που η κυβέρνηση και οι εκπρόσωποι του μεγάλου κεφαλαίου προωθούν τον «εθνικό στόχο» της ένταξης, η φηλία των «νέων τάξεων» και της περιθωριοποίησης, σφίγγει, όλο και περισσότερο, συνεχώς μεγαλυτέρα τμήματα του ελληνικού λαού.

Το επίσημο και αναλυτικό στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών για το εισοδήματα το 1998 αποκάλυπταν ότι στην Ελλάδα του «μονοδρομου» της ΟΝΕ και των εκατομμύριων διακεταμένων δραχμών που τοσέναι μια χώρα μεγαλοεπιχειρηματιών.

590.973 φορολογούμενοι είχαν μέσο μηνιαίο εισόδημα 11.318 δραχμές, 370.272 πολίτες είχαν μέσο μηνιαίο εισόδημα 62.880 δραχμές, 46.770 είχαν μέσο μηνιαίο εισόδημα 85.465 δραχμές, 410.620 είχαν μέσο μηνιαίο εισόδημα 107.764 δραχμές.

Τα παραπάνω στοιχεία, που θα αποτολύνσε καλύτερη προοβλή και πρόκληση για όλους, έχουν τόσος εισοδήματα να παρουσιάζουν ότι, μετά όμως, δε, μελών από αυτά μέσα τους. Όσον όμως εκατομμύρια πο-

λίτες - το 12,9% των φορολογούμενων - έχουν μηνιαίο εισόδημα ένα δεκάηλομο, τότε είναι φανερό πως το καλύτερο της κοινωνικής ευδύκωνας για την οποία μιλούν οι κρατούντες, δεν έχει την παραμικρή ουσία. Είναι μια όκησι απόλυτη, μια απορρομψη κεφαλαίων - κερδοεξομής της ό-πιας επιμελούν να κολύμπη το απόπρωπο πρόσχη της σύγχρονης φηλασίας που εκπαρτίει πρωτογενή επίπεδα εξάλειψης.

Τα στοιχεία του πίνακα, όπως είναι κατανοητό, δεν αναφέρονται σε μεμονωμένες περιπτώσεις νοικοκυριών που αντιμετωπίζουν οικονομικό πρόβλημα. Ούτε καν σε μικρές ομάδες, που βρίσκονται στο περιθώριο, αλλάς επαγγελματιών να κολύμπη ενταχόμενοι, οι οποίοι, εξαιτίας της κυβερνητικής πολιτικής, δεν μπορούν να κολύμπη τις στοιχειώδεις ανάγκες βιωτικής τους.

Ο πίνακας του Υπουργείου Οικονομικών είναι γεμάτος αποκλίσεις. Αν προσηρόβησε, κανείς να κάνει μερικούς ακόμα υπολογισμούς βρετάς είναι:

- Το 12,9% των φορολογούμενων είχε δηλωθεί μόλις το 0,5% του συνολικού εισοδήματος.
- Το 50% των φορολογούμενων είχε δηλωθεί μόλις το 16,8% του συνολικού εισοδήματος.

Στην αντίπερα όχθη το 1,1% των φορολογούμενων είχε το 7,3% των συνολικών εισοδήματων, ενώ σ' αυτή την κατηγορία βλέπομαι ότι μόλις το 2% των πολιτών που βασιλεύονται στα υψηλά κλιμάκια συγκέντρως το 11% του συνολικού εισοδήματος.

Χιλιάδες μαραθινόφωνοι της ειρηνής βόρειας και φέτος στη διαδρομή που είναι πρώτος ο Γρηγόρης Λαμπράκης. Μόνο ο ενωμένος, αδιάκοπος αγώνας των λαών μπορεί να βάλει φρένο στα σχέδια των εργαλειατών - ιμπεριαλιστών και των συνισταστών τους

ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ ΟΣΟ ΠΟΤΕ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Στα βήματα του Γρηγόρη Λαμπράκη

Αν κρίνουμε από τον τρόπο που είναι και σχολιάσαν τα έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα μαζικής ενημέρωσης το φετινό δεκάημερο Ειρήνης, θα γράφουμε εύκολα το συμπέρασμα ότι οι φιλερηνικές εκδηλώσεις στην Ελλάδα έχουν «ξερτίσει».

Οι δαρόνοι των ιδιωτικών ΜΜΕ και των κρατικών ΜΜΕ έπαψαν για άλλη μια φορά το βρόχιμο ρόλο τους, εξαφανίζοντας τις πολυμορφες εκδηλώσεις του 1948ου, εξοραίνοντας την Μαραθώνα Πορεία Ειρήνης. Αυτό το κεντρικό θέμα μόνο από τα θάβρα του κανάλι, τα κανάλια της παραπληροφόρησης, της θύας και της στήλης. Οι χιλιάδες του λαού που θημιάναν στα θέματα του Γρηγόρη Λαμπράκη, οι χιλιάδες που τους υποδεχόντουσαν στις στάσεις της πορείας και στην ολοκλήρωσή της στα πλατεία Συντάγματος είδαν ότι, χρόνο με το χρόνο, αυξάνεται ο αριθμός εκείνων που πορεύονται στα θέματα του Γρηγόρη Λαμπράκη, σε πείσμα όλων εκείνων που προσπαθούν να αποκεντρώσουν τα κινήματα Ειρήνης και κάθε αγώνα για το ημίμαρο ενός καλύτερου αύριο.

Σήμερα που, πενήντα πέντε χρόνια μετά την ήττα του φασισμού, το φασιστικό φίδι σπρώχνει ξανά επικίνδυνα το κεφάλι και τα γράκτα του πολέμου - Αμερικανοί και Ευρωπαίοι - επιδιώκουν να επιβάλλουν διά πυρός και σιδήρου τη νέα τάξη πραγμάτων, την επικριαζία του κεφαλαίου, σήμερα που τα ιμπεριαλιστικά κτήνη επιδιώκουν να κάψουν κάθε φωνή αντίστασης στα βροχιακά σχέδιά τους, αναδεικνύοντας την κτηνώδη μορφή τους σε διεθνή χωροφύλακα για να περάσουν την αντίληψη στους λαούς ότι όπως σπικόσει κεφάλι τον περμένει η τύχη των χιλιάδων νεκρών, ακροαθριασμένων και αμάχων της Γιουγκοσλαβίας, σήμερα, χιλιάδες μαχητές της ειρηνής φροντοβάναναν.

ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ

Φρένο στα σχέδιά τους, φρένο στους ιμπεριαλιστές - εργαλειατές και στους συνισταστές τους, μπορεί να βάλει μόνο ο ενωμένος, συνεχής και αδιάκοπος αγώνας των λαών.

Το δεκάημερο αφιέρω με τη μεγαλειώδη πορεία της Αθήνας, από τον Μαραθώνα μέχρι το Σύνταγμα και άλλες πορείες που έγιναν σε όλη τη χώρα τελείωσε, ο αγώνας όμως για την Ειρήνη, ο αγώνας για να διαλυθεί το ΝΑΤΟ, ο αγώνας για να πάσουν οι λαοί τις τύχες στα χέρια τους δεν τελείωσε. Χρέος μας είναι να συνεχίσουμε στα θέματα του Γρηγόρη Λαμπράκη.

Υποχρέωσή μας να συνεχίσουμε και να ενισχύσουμε τις γραμμές του αγώνα μας για να μη θυθίσουν οι ιμπεριαλιστές στο δικό τους κόσμο, τον κόσμο των πολέμων, της κτηνώδης και της φρίκης, τα παιδιά και τα εγγόνια μας, για μια κοινωνία δικαίου, δημοκρατική, σοσιαλιστική, χωρίς πόλεμους, χωρίς εκμετάλλευση, μια κοινωνία δικής μας, την κοινωνία του εργατών.

ΑΘΗΝΑ

Η Διακήρυξη του Παγκόσμιου

Η κυβέρνηση διά μέσω των δικαιοκτών το κρατικό μέσο ενημέρωσης έκρυψε από τον ελληνικό λαό έναν από τους σημαντικότερους σταθμούς του φιλερηνικού κινήματος, που εκδηλώθηκε στη χώρα μας.

Για τους βαρόνους των ιδιωτικών ΜΜΕ δεν θα έχουμε και δεν έχουμε αυτοπάτες για το ρόλο τους, αφού η ειρήνη έστα λέξη που τσάριζε τον ύπνο τους, αφού τροφή τους - σαν τους βρυκόλακες - έχουν το αίμα, τη βία, την οδύνη, τη φρίκη και το θάνατο, όμως τα κρατικά μέσα δεν είναι ιδιοκτήσια ούτε του Γιωργάκη, ούτε του κάθε Παγκαλάου και Γιαννόπουλου, ζουν από τα χρήματα του λαού μας και δεν έχουν το δικαίωμα να του αποκρύπτουν κατα τον πιο βρόχιμο τρόπο γεγονότα, όπως αυτό το Παγκόσμιο Συνέδριο Ειρήνης που πραγματοποιήθηκε στη χώρα μας.

Στα Πάντο Πανεπιστήμιο στις 10 ως 14 Μάρ, συναντήθηκαν διακόσιοι εκπρόσωποι από οσάρτα τεσσαράκωτες από όλες τις χώρες του πλανήτη.

Προέβλεπε για ένα ουσιαστικό βήμα που να ανοικτάνα την πρόθεση των λαών, των κινήματων και της πρωτοπαρίας τους να συγχρονιστούν με τις απαιτήσεις των καιρών, την αντιμετώπιση της ιμπεριαλιστικής απειλής.

Παγκόσμια δράση κατά της νέας τάξης πραγμάτων για έναν 21ο αιώνα της Ειρήνης, η παραπάνω θέση στην οποία κατέληξαν οι εκπρόσωποι των οραματισσομένων χωρών δεν είναι μια απλή διατύπωση σε ένα απόλο ψήφισμα. Πρόκειται για την καταγραφή μιας τεράστιας σημασίας απόφασης για το ολόπνο του θανατηφόρου ιμπεριαλιστικού οπλοεπι που αφιέρη την ανθρωπότητα.

Η διακήρυξη

«Παγκόσμια δράση κατά της νέας τάξης πραγμάτων για έναν 21ο αιώνα της Ειρήνης, της Ασφάλειας και της Ανάπτυξης» είναι ο τίτλος της διακήρυξης που ψηφισόμορφα η ολομέλεια του Συνεδρίου.

Η εξέλεμνη των πυρηνικών όπλων, ο αγώνας για την ανατροπή της νέας τάξης, η καταδίκη του ΝΑΤΟ και της νέας στρατηγικής του, αλλά και οι αγώνες που πρέπει να δοθεί το φιλερηνικό και λαϊκό κίνημα κατά των στρατιωτικών ουσιασμών και των ξενικών βόσεων, σε όλο τον κόσμο, ήταν τα σημαντικότερα ζητήματα που ουσιαστώσαν τις εργασίες του συνεδρίου. Ο οποίος και οι αποφάσεις των συνέδρων διατυπώθηκαν μέσα από κείμενο της

διακήρυξης τους, που αποτελεί τις επισημες θέσεις του συνεδρίου.

Τα αποσπάσματα

Ουσιαστικός απορριμμός Οριστική καταστροφή των τριάντα, περίπου 30.000 πυρηνικών όπλων που υπάρχουν αυτή τη στιγμή στον πλανήτη. Διοργανωσιακές ανάγκες στις χώρες που διαθέτουν πυρηνικά οπλοστάσια, προκειμένου να υπάρξει η κατάρτιση μιας συνθήκης που θα απαγορεύει τα πυρηνικά όπλα, αλλά και όλες τις μορφές πυρηνικών δοκιμών.

Δραστικές περικοπές στις στρατιωτικές δαπάνες, προκειμένου να μη βεβαιωθούν τα κέρδη των πολυεθνικών από το εμπόριο των όπλων.

Καταδίκη της νέας στρατηγικής του ΝΑΤΟ

Το νέο «στρατηγικό δόγμα» του ΝΑΤΟ, τονίζεται στη διακήρυξη, αποσκοπεί σε μια πολιτική επιθέσεων κατά των λαών και αποτελεί την πιο σοβαρή απειλή για την παγκόσμια ειρήνη.

Στη διακήρυξη καταδικάζονται οι βου-

Ο Γρηγόρης Λαμπράκης ανάμεσα σε χωροφύλακες σε ένα από τα μιλώδια της διαδρομής

Πως ο αγωνιαστής της ειρήνης κατάφερε να περσίσει τα μπλόκα της αστυνομίας, και παρά τις επιθέσεις των παρακρατικών, να φτάσει ως το Πικέρμι, όπου και τον συνέλαβαν

10-14 ΜΑΗ

Συνεδρίου Κινημάτων Ειρήνης

βαθισμοί του ΝΑΤΟ στη Γιουγκοσλαβία, καθώς και η ανάμειξη των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και σχηματισμών στο εσωτερικά της συγκεκριμένης χώρας, αλλά και των άλλων κρατών.

Η επέμβαση του ΝΑΤΟ στη Γιουγκοσλαβία - αναφέρεται χαρακτηριστικά στη διακήρυξη - ήταν μια καθαρά στρατηγική επέμβαση και όχι «ανθρωπιστική», όπως θέλουν να την προβάλουν οι εμμενesteυτές, η οποία παραβιάζει τη Χάρτα του ΟΗΕ και την εθνική κυριαρχία της συγκεκριμένης χώρας. Κατηγορούν, επίσης, το ΝΑΤΟ ότι παράκλιμα τους μηχανισμούς του ΟΗΕ και υπομεταφέρει στο α διαφοράς και τα πρόβληματα των λαών θα πρέπει να λυνούν με ειρηνικά μέσα, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και την αρχή της μη επέμβασης σε εσωτερικά ζητήματα, των κρατών.

Κατόρθωσαν τους στρατιωτικούς συναπορρίκτες και τη δημοφιλή επαγγελματιών στρατών, επισημαίνοντας ότι μέσα από τη δημιουργία και την υποστήριξη τους οι ιμπεριαλιστές θα μπορούν να επεμβαίνουν, όπου κρίνουν σκόπιμο, με κριτήριο την αφοσίωση, το συμφέρον και τις αξίες του κεφαλαίου. Επίσης, μέσα από το κείμενο, καλούν το λαϊκό κίνημα όλων των χωρών

του κόσμου, αλλά και τους διεθνείς οργανισμούς, να προβάλλουν τη αντίθεση τους μπροστά ό,τι αυτή την απειλή και να παλέψουν υπέρ της επεκτάσεως μιας πολιτικής, που θα διασφαλίσει την τεχνολογία της ειρήνης και θα εστιάσει την άμεση καταπόνηση όλων αυτών των στρατιωτικών και δολοφονικών μηχανισμών.

Στο κείμενο της διακήρυξης εκφράζεται η συμπλοκάριση στην Κοιμβία και καταδικάζονται όλες οι εμπόλεμες, στις χώρες που αυτό επιβάλλονται, γιατί αποτελούν, όπως αναφέρεται, παράβαση του διεθνούς δικαίου και χρησιμοποιούνται ως μέσο για την επίθεση της «νέας τάξης πραγμάτων» των βλαστών των λαών. Δηλώνουν, επίσης, ότι θα παλέψουν για την καταργήση των στρατιωτικών βάσεων σε όλες τις χώρες του κόσμου. Βάσει, οι οποίες, όπως χαρακτηριστικά τονίζουν, υπονομεύουν την εθνική κυριαρχία όλων των κρατών.

Άγωνα για κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη κατά της «παγκοσμιοποίησης» του πολυεθνικών

Στο όνομα της «παγκοσμιοποίησης», υ-

πογομιάζεται, τόσο διακηρύξει, μια διεθνής οικονομική τάξη επιλεκτικά και επιβάλλεται στους λαούς, του κόσμου, με αποτέλεσμα να βλάψει σοβαρά την κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη των χωρών του Τρίτου Κόσμου και να οδηγεί τους λαούς στη φτώχεια και τη δυστυχία.

Η Παγκόσμια Τράπεζα και το διεθνές Νομισματικό Ταμείο - αναφέρεται στη διακήρυξη - που εκκράθουν αυτή την παγκοσμιοποίηση επιβάλλουν την οικονομία της λιτότητας, η οποία σπάει ολοκληρωτικά όλους στο όνομα του κέρδους των πολυεθνικών.

Οι συνέδριοι, μέσα από τη διακήρυξη τους, εκκράθουν όλους να την αυτοοργάνωση τους ότι το λαϊκό κίνημα θα αντισταθεί στην παγκοσμιοποίηση, επισημαίνοντας ότι ήδη υπάρχουν μεγάλες αντιδράσεις και κινητοποιήσεις σε όλες τις χώρες του κόσμου.

Στο κείμενο της διακήρυξης γίνεται, επίσης, αναφορά στον πολιτισμό της ειρήνης, στον αγώνα κατά του ρατσισμού, των φυλετικών διακρίσεων, της ξενοφοβίας, του φασισμού, του νεορατσισμού, της νεοαποικιοκρατίας και της παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

ΑΠΡΙΛΗΣ 1963:

Η πρώτη μαραθώνια πορεία

Στις 27 Απριλίου 1963 πραγματοποιήθηκε η πρώτη Μαραθώνια Πορεία Ειρήνης. Απερσιτοποίησε ο Τάβος του Μορβάνου και περπάτησε η Πενία. Η πορεία οργανώθηκε από το «Κέντρο Αντιρατσισμού Πένες» και την Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη, υποστήριξη της οποίας πήρε η Γριγκιόση Λαμπρινή, βουλευτής της ΕΔΑ. Έγινε προκήρυξη για να πάρουν μέρος πολλοί Έλληνες εργατίες από όλο τον κόσμο - κυρίως από τη Βενεζουέλα.

Η κυβέρνηση της ΕΡΕ, υπό τον Κωνσταντίνου Καραμανλή, με απόφαση της Αρμενολογίας, αποστέρησε την πορεία και υποκίνησε ό,τι όμοιο υπήρξε στην πορεία και οδήγησε στα αλλοδαπικά. Η προσηλοποίηση οφείλει και τους έθνους προκομιζόμενης. Τίθενται σε εφαρμογή σπασίτες, αποστέρηση, χωροαποδίση, παραπονομή και άλλες που Αρμενολογία (1), αφού πρώτα να αποκτήσει και η προσηλοποίηση - δια Βολάντες.

Το πρωί της Κυριακής 27ης του Απριλίου, ώρα 8.00 ο Λαμπρινός αρχίζει μόνη του, την πορεία κρημνιστός στο απόσπαστο του ποταμού να σπασί το φάληρο και να περπάτησε η «κακοποίητη» ανάσθη τους και πολλά Έλληνα, τσιπσες από τους οποίους επιβλήθηκαν. Αργά το βράδυ εκκράθεται με απόφαση η Λαμπρινή σταί να στα γρηναία της ΕΕΔΕ και στους εκεί σιναίτες πλεροπάρη προς της ερημιάς, το οποίο αρχές ως εδός «Πένες» δημοκρατικό λαός μαζί με ποταμόν Ειρήνης «Μορβάν» «Αθήνα» σπρωπιτοποίησε». Στη συνέχεια αποπλήθη η φυλή της και η μεταπήδηση στο από τους οπτιμισμούς και καταπολέμησε τους υπενηλούς. Το πλεροπάρη κατέληξε: «Δυστυχώς βελτισμού απ δημοκρατία δεν υπήρξε ως την Ελλάδα, στον εκλείπει του λαού κυριαρχία της καταπονοποίησης».

Άρης μέρες μετά, στις 22 Μαΐ 1963, ο Λαμπρινός διοργανώθηκε στη Βενεζουέλα.

δόςος Η παρονομα των δημοκρατικών υπομετακίτες ποροαριστικής ως φυλή

Μέρες μόνη αλληλένη 1.000-1.500 ελληνοαίτες (πολο-λο τραυματίες) η «κακοποίητη» ανάσθη τους και πολλά Έλληνα, τσιπσες από τους οποίους επιβλήθηκαν.

Αργά το βράδυ εκκράθεται με απόφαση η Λαμπρινή σταί να στα γρηναία της ΕΕΔΕ και στους εκεί σιναίτες πλεροπάρη προς της ερημιάς, το οποίο αρχές ως εδός «Πένες» δημοκρατικό λαός μαζί με ποταμόν Ειρήνης «Μορβάν» «Αθήνα» σπρωπιτοποίησε». Στη συνέχεια αποπλήθη η φυλή της και η μεταπήδηση στο από τους οπτιμισμούς και καταπολέμησε τους υπενηλούς. Το πλεροπάρη κατέληξε: «Δυστυχώς βελτισμού απ δημοκρατία δεν υπήρξε ως την Ελλάδα, στον εκλείπει του λαού κυριαρχία της καταπονοποίησης».

ΓΣΕΕ Η σύμβαση της ντροπής

Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ ξεπουλάει για ακόμα μία φορά την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, συμφωνώντας σε αυξήσεις 3,5% για το 2000 και 3,3% για το 2001! Δεχτείτε τις εντολές κυβέρνησης και ΖΕΕ για αυξήσεις μικρότερες ακόμα και από τον πληθωισμό για να μην διαταραχθεί η πορεία ενότισης στην ΟΝΕ. Με καθαρό ημερομίσθιο 5.350 και μισθό 115.212 μόλις μπορεί να ζήσει. Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ αποδέχθηκε όλες τις προτάσεις των εργοδότην για να διασφαλίσει τη περσιότητα «εργασιακή ειρήνη» που απαιτούν το αφεντικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αποτελεί πρόκληση πρώτου μεγέθους για τους εργαζόμενους, άνεργους, νέους, και όλους όσους πλητίζονται από αυτή την απεταντική, αντιλαϊκή πολιτική, την ίδια στιγμή που οι εργοδότες θριαυλλίζουν, την ίδια στιγμή που το κεφάλαιο στην Ελλάδα είναι το δεύτερο σε κερδοφορία μετά τις ΗΠΑ οι κυβερνήσεις που υπαλλήλοι της ΓΣΕΕ να συμφωνούν σε μεροκάματο 5.350 καθαρό και μισθό 115.212 το μήνα! Με αυτά τα χρήματα εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι που πληρώνονται με βάση την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας θα πρέπει να ζήσουν. Με αυτή την αποδοκίματη συμφωνία επηρεάζουν να προδράβωθούν και την καλύτερη των κλαδικών συμβάσεων που αυτή την περίοδο είναι αναγκαίες. Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ δεχτείτε να υπογράψει αυτή τη σύμβαση της ντροπής την ώρα που με επίσημα στοιχεία η ανεργία ξεπερνάει το 12% (600.000 άνθρωποι), την ώρα που με στοιχεία της EUROSTAT από τους 4.000.000 νέους ηλικίας 15-24 ετών μόνο οι 338.000 (8% 1/2) έχουν δουλειά, την ώρα που ο ΖΕΕ με δημοσιεύσεις δήλωσε ότι 190.311 άνθρωποι δουλεύουν με συμβάσεις χωρίς τη ευκαρίστη απασχόληση, την ώρα που σύμφωνα με το ΙΝΕ της ΓΣΕΕ 5 στις 19 θέσεις εργασία είναι θέσεις απασχόληση, την ώρα που η κυβέρνηση ετοιμάζει τη διάλυση και το ξεπούλημα της ΔΕΗ, την ώρα που η κυβέρνηση προαναγγέλλει χρονοβόρεια για την ολοκληρωτική ακούρηση της δημόσιας περιουσίας στους κλάδους, την ώρα που η κυβέρνηση προαναγγέλλει νέο κύκλο κοινωνικού διαλόγου - απάντη για την καταργήση της κοινωνικής ασφαλείας και το πέρας σε ασφαλιστικό σύστημα τύπου Χάιλις, την ώρα που η κυβέρνηση ετοιμάζει να μαζάρεται έρχα εκατοντάδες καταστρεφόμενοι για τη νέα Μεγάλη Ίδρα του Έθνους (Ολυμπιακή 2004), την ώρα που υποσχόμαστε Εργασίας (με αυτόν που ο « Πολυεθνικό» δήλωσε ότι η ΓΣΕΕ είναι στην ίδια κατάσταση) θλάσεις οι το θωρο είναι ξεπερρασμένο. Το ΠΑΜΕ κατόρθωσε και κατατόχησε το ξεπούλημα της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας που οδηγεί σε ακόμη μεγαλύτερη φτώχεια και ανέχεια εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους. Η πρόταση του ΠΑΜΕ για 10 χιλιάδες καταστρεφόμενα και 250 χιλιάδες κατώτατο μισθό παραμένει και σήμερα στασιμότητα και διακρίση για το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα. Το στασιμότητα, οι ομοιομορφίες, το εργατικό κέντρο που απορρίπτουν τη σύμβαση ντροπής έχουν χάσει να πάρουν την υπόθεση της υποστήριξης ικανοποιητικών κλαδικών συμβάσεων στο μέτρο τους. Ο συμβιβασμός και η υποστήριξη της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ στις κυβερνητικές - εργοδότηκές αναδείξεις την ανάγκη για να μάλει πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος. Μια πορεία ΑΠΔ, αναποδοκίματη και αντίστασης απέναντι στο κεφάλαιο, την κυβέρνηση και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το ΠΑΜΕ με συνέπεια και αποφασιστικότητα θα αναζητεί ακόμα πιο δραστήριο τον αγώνα του για την ταξική αναδιοργάνωση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Για να βάλουμε φραγμό

- στην αναστασία του κεφαλαίου,
- στην καταπολέμηση της κοινωνικής ασφαλείας που σχεδιάζουν,
- στο ξεπούλημα και τη διάλυση της δημόσιας περιουσίας: ΔΕΗ, ΟΤΕ, Ολυμπιακή, ΟΣΕ, λιμάνο, αεροδρόμια, τσιπσες, ΕΟΤ κλπ.,
- στην αναταρτή των εργατικών σχέσεων, του θωρού, της δημοκρατίας και σταθερής εργοδότης.

Για να απαιτήσουμε

- ουσιαστικό μέτρο απόφασης για τους άνεργους,
- γενναίες αυξήσεις των συντάξεων, ιδιαίτερα των χαμηλόκλιμα,
- δημόσια και δωρεάν υγεία και παιδεία,
- να σταματήσει η χώρα μας να είναι προκεχωρημένο φυλάκιο των ιμπεριαλιστών.

Καλούμε τους εργατίες τους υπαλλήλους, τους νέους, τους ανέργους, τους συνταξιούχους, στο θωρο του αγώνα. Το ΠΑΜΕ που αναπτύσσεται ταξικά, ταξικά, ταξικά και αντίστασης, αλλά και κάθε έντιμο συνδικαλιστικό που θέλει να παλέψει για την ταξική του, υπώνει τη φυλή της ελληνικής, της ομοιομορφίας, του αγένου. Οι αντιπάλους μας, το κεφάλαιο και οι πολιτικοί που εκπροσωπούν, είναι ισχυροί, όχι όμως και ανίκητοι. Η ενότητα των εργαζόμενων σε ταξική κατάσταση μπορεί να βάλει φραγμό, μπορεί να ανατρέξει το σχέδιο τους.

1η Μάη 2000

Μήνυμα αντίστασης και ενότητας

Οι πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις και το αγωνιστικό προκλήτήριο των ταξικών συνδικάτων

Οι εργατοπαύλοι, μέσα από μαζικές συγκεντρώσεις, που πραγματοποιήθηκαν σε όλη τη χώρα στις 7 ΜΑΗ από το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο (Π.Α.Μ.Ε.) και τα ταξικά συνδικάτα, έστειλαν μήνυμα αντίστασης και ενότητας σε πολλούς αποδέκτες, έστειλαν προκλήση για αγώνα παραμερίζοντας τις σεσίφους που χρησιμοποιούν κάθε μέσο προκειμένου να κερκάρουν κάθε κτύπηρο αντίστασης και αμφισβήτησης στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Οι πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις ήταν μια δυνατή ανάσες αντίστασης στην επέλαση της άρρωστης τάξης και των πολιτικών της εκφραστών, ανάσες που δίνει δύναμη στο ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα να οργανώσει τη δική του ανεπιβίβαση.

Την ώρα που η εργατική τάξη της χώρας διαδίδει την απόφαση της να μην επιτρέψει το αμφισβήτημα σε πρό του Σκόζιου σπασμού, καρδιά και κούρση σταματώντας να προχωρήσει σε νέα βήματα εξοντωτικών μέτρων, σε καθολική και γενικευμένη επίθεση ενάντια σε όλο το φάσμα των εργασοίκων κοινωνικών μας δικαιωμάτων, σε έναν άδικο αυταρχισμό που το μόνο δικαίωμα που αναγνωρίζει είναι αυτό της αούλησης των κερδών του κεφαλαίου.

Η εντεινόμενη επίθεση του κεφαλαίου και των κυβερνηθέντων του ενόπλιου μας, φέρνει στο προσκήνιο αντικειμενικά - τους ταξικούς αγώνες, το ζήτημα της κλιμάκωσης αυτών των αγώνων, το ζήτημα της μορφής των αγώνων

που πρέπει να αντισταθούν αυτόν ο οποίος εξαρτάται της επίθεσης που δεχόμαστε.

Το εργατικό κίνημα έχει τη δυνατότητα που αυτή μέσα από την πείρα του όχι μόνο αλλά να αντιμετωπίσει και να ματώσει πολιτικές επιλογές και μέτρα καταπίεσης σε βάρος του, αλλά και να διεκδικεί τη διεύρυνση κατακτήσεων του.

Σήμερα μπορεί να μην είναι σε θέση να ανταποκριθεί σε μια τέτοια αποστολή, όμως οι πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις απέδειξαν ότι ο στόχος που χάρζει το Π.Α.Μ.Ε. για την αλλαγή στους συνδικαλιστικούς κινήματα, να είναι συνδικαλιστικό κίνημα ταξικό, μαζικό, οργανωμένο, που θα κληρώσει τον πόλεμο στον πόλεμο των μονοπωλίων ΕΚΕΙ ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΕ ΤΡΟΧΙΑ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ.

Το κατά πίσω θα ολοκληρωθεί αυτός ο στόχος εξαρτάται του βαθμού που πικνώνουν οι όποιες θετικές διεργασίες αντίδρασης και αντίστασης της εργατικής τάξης. Εξαρτάται ακόμη από το βαθμό που οι δυνάμεις του συνδικαλισμού, της συμπαράσης και πάλης με στόχους που αντιστρατεύονται την πολιτική των πολυεθνικών και της άρρωστης τάξης, ενισχύονται με νέα τμήματα εργαζομένων.

Οι εργαζόμενοι σήμερα με τη συνδρομή του Π.Α.Μ.Ε. με τα ταξικά τους συνδικάτα, έχουν πετύχει μια πρώτη νίκη, αυτή της επισημομένη παρέμβασης στο προακτικό των εξελέξεων.

Μπορούν να τη διεκδικήσουν αν στη συνέχεια σταθεροποιηθούν τη δράση τους, πολιτικοποιήσουν την πάλη τους ως την έπαιξη της πολιτικής των δικών

τους συμφερόντων.

Αρκετές μέρες πριν την πραγματοποίηση των πρωτομαγιάτικων ταξικών συγκεντρώσεων οι προποστές της ενότητας του συνδικαλιστικού κινήματος, αυτοί που θέλουν την εργατική τάξη και το συνδικαλιστικό της κίνημα να χειριστούν στο ρυθμό που παίζει το υψόμελο των αφεντικών, προσπάθησαν να εμπροδοθούν, να περιο-

ρίσουν τη μαζικότητα και αγωνιστικότητα τους.

Οι προσπάθειές τους έπεσαν στο κενό, η ζωή περισσότερο αποκάλυψε τον προδοτικό τους ρόλο, η εργατική τάξη τους αποκήρυξε, οι εργαζόμενοι ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου και των ταξικών συνδικάτων στέλνοντας μήνυμα ότι το ταξικό

συμφέροντα της εργατικής τάξης δε χάνουν στο όρα της πολιτικής και της τακτικής των υποταγμένων πλειοψηφιών ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, μιας πολιτικής που υποτάσσει τα ταξικά συμφέροντα των εργατών ο αυτά των φοσκατών προποστών.

Οι πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις έπαιξαν την εργατική τάξη με τη δύναμη της αγωνιστικής ενότητας, για να μην περάσουν τα σχέδια του κεφαλαίου και των πολιτών του εκφραστών, που θέλουν να μας επιβιώσουν με τη βία στο «τρένο» της ΟΝΕ. Σε ένα τρένο που σε ότι αφορά τα συμφέροντα των εργαζομένων κινείται συνεχώς προς τα πίσω και μάλιστα με ψηφιακές ταχύτητες.

Εκείνο που χρειάζεται τώρα, είναι χωρίς καμιά επιβίαση να οργανώσουμε τις γρομάδες του αγώνα μας, να προστοματούμε την αντεργατική, αντιλαϊκή λύση, αγώνες στην προσωπική της ανάπτυξη πολιτικών αγώνων, της αυτοσυμμετοχής και της συμπαράσης με τις άλλες λαϊκές μάζες στο μέτωπο για τη δική μας εξουσία.

Κοινή δράση κάτω από τη σημαία του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου

Το τελευταίο διάστημα, κυρίως πριν τις πρωτομαγικές ταξικές εκδηλώσεις της εργατικής τάξης, οι συνδικαλιστικές παρατάξεις ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ - ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ επιτέθηκαν, έχοντας στο πλευρό τους κολοτηλιμωμένους κολοφωρούς, ενόψει στο Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο (ΠΑΜΕ) με το επιχείρημα ότι πρόκειται ενάντια στην ενόπτιο των εργαζομένων.

Αυτοί που πρόνουν την ενόπτιο των εργαζομένων, αυτοί που αδυνατούν την αμείντα τους καλλιεργώντας τους αυτοπάτες, ότι σε καθεστώς τυραννίας του κεφαλαίου μπορεί να συντηρήσουν άνθρωποι τον χριστιανισμό και λαός, αυτοί που από κανόνι ψηφισαν τις αποφάσεις των συνεδρίων, το λαγώνω ευρωπαϊκό προσανατολισμό, το σμήνωνα απαγόρευσης και είναι να στην προδοτική συμφωνία του Μάαστριχτ, σμήνωνα θυμίσθηκαν την ενόπτιο και λένε ότι αντιστοιχούν γι' αυτήν.

Τα περί ενόπτιο που διατυμάνιζον οι τρεις μεγάλες παρατάξεις είναι λόγω του αέρα που πλέον ελαχιστους εργαζομένους πείθουν, την υπομόνηση από τα μέσα απειράκων κηπιοληψιών που η ίδια η ΓΣΣΕ έχει προκάρξει, υπομόνηση που απώτερο στόχο έχει τον εκφυλισμό του συνδικαλιστικού κινήματος, τον εκφρατισμό των διαθέσεων των εργαζομένων και το πέρομα της ηττητοπάτης και αναποτελεσματικότητας των αγώνων στις γραμμές τους όλοι το έχουν ζήσει στην πράξη.

Η αλήθεια είναι ότι δεν ανησυχούν για την ενόπτιο των εργαζομένων, αντιστοιχούν γιατί από την παρβίωση του ΠΑΜΕ και των ταξικών συνδικαλιστικών οργανώσεων διαστρατεύεται η «ενόπτιο» της κοινωνικής ανασφάλισης και υποτάξης.

Για τη συνδικαλιστική όλη δύναμη αναζητούν για να απεγκλειστούν τμήματα των εργαζομένων από τη μέγνηση του συμβιβασμού, όσες δυνατότες, όπως το ΠΑΜΕ, σηματοδοτούν με τη δράση τους την αλάνη πλεύση του συνδικαλιστικού κινήματος σε καθαρά ταξική πορεία είναι «διοπιστώτες». Τους απαιτούμε για άλλη μια φορά.

Η επιδίωξη τους να τροπάρουν τον αγωνιστικό και ταξικό προσανατολισμό του συνδικαλιστικού κινήματος, και ιδιαίτερα το ίδιο το ΠΑΜΕ, βρίσκεται στα πλαίσια της πλέον αποκορυφωτικής βιβαρχίας τους, στις ενόπτιο του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων τους, που θέλουν η πύλη ταχύτητα της υποτάξης και του συμβιβασμού να μην αφήσει κανένα αδιάθετο.

Στη δική τους πειθαρχία, απαιτούμε με τη δική μας απεβάρχια στις στόχους και τις επιλογές κεφαλαίου και κυβερνήσεων. Στον στόχο τους να ενωσυχούν τους στόχους πώλης, να υπονομήσουν κάθε αγωνιστική πρωτοβουλία και δραστηριότητα, απαιτούμε με προέκταση προς όλους τους εργαζομένους για κοινή δράση κάτω από τη σημαία του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου (ΠΑΜΕ).

Σήμερα μπροστά στις δύσκολες μέρες που περνάμε, στις δύσκολότερες που έρχονται, οι ηθμισμένοι του ΠΑΜΕ για την ανουκρίση του συνδικαλιστικού κινήματος πρέπει να ενωσυχθούν, να επιταμάνθουν και αυτο είναι χρέος όλων μας, στις γραμμές του ΠΑΜΕ, γραμμές αντίστασης και αγώνος πώλης να στρατευθούν όλοι αυτοί που βλέπουν να γίνεται μέσα από τα χέρια τους σταγειωμένη δικαιοσύνη, όλοι όσο πιστεύουν ότι το κεφάλαιο και οι κυβερνήσεις του δεν είναι ακήτητες, ότι αυτή η επίθεση μπορεί να αναπαύσει.

Οι μέρες που έρχονται για όλους μας θα είναι σίγουρα δύσκολες.

Είμαστε σίγουρα ότι εξαρτάται της βαθιάς συνεχιζόμενης ατυνάλιχης πολιτικής και της εντενόμενης επίθεσης του κεφαλαίου θα υπάρχουν κόντρες, εκρήξεις και εκπλήξεις. Αυτό θα το διαπιστώσουμε αργά ή γρήγορα όσοι σπειδύν να τοιμάνωσουν την αγωνιακή και δυσάρεσκεια της ΕΤ, το πότε θα εξαρτηθεί από την κυβερνητική αναμέτρηση των εργαζομένων και των ταξικών τους συνδικαλιστών με την εργοδοτική αυθαρέση, την αυδοσία, την κερκετική τρομοκρατία.

Θα εξαρτηθεί από τη δράση του ανηπιτατικού ταξικού κινήματος που πρέπει να ενωσυχώσει τις δυνάμεις του, να συνενώσει τους εργαζομένους και επικεφαλής ενός λαϊκού μετωπού πώλης να στοχεύσει στην αναπήριση των ανηπιτακών μέτρων που ενωσυχούν το κεφάλαιο και εξορτώνουν τους εργαζομένους και τα λαϊκά στρώματα, δημοσιονόμια τις προηποθέσεις για το γάμμο κι ύστερα το γκρέμισμα της κοινωνίας των πλουτοκρατών.

Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ ΣΠΙΡΝΕΤΕ ΤΟ ΧΑΛΙ για την πιο βίαιη επίθεση ενάντια στα εργατικά, συνδικαλιστικά δικαιώματα και κατακτήσεις των εργαζομένων στην κατασκευή και ολοκλήρωση των ολυμπιακών έργων. Της απαγορεύουμε ακόμα και να σκεφτείται την οποιαδήποτε περίπτωση της στους χώρους ευθύνης μας.

Με ένα υπόμνημα που φέρει τη σφραγίδα του υπευθύνου της Γραμματείας των Ολυμπιακών Αγώνων της ΓΣΕΕ, Γιάννη Μιχά, πρόεδρο του ΕΚ Παράρτη, η παραδομένη κοινοπραξία ελάτ φωτογραφεία την άδεια της να χορηγεί για το καλό στο ρυθμό που παίζει το νταούλι των αφεντικών.

Η ΓΣΕΕ προκειμένου να αξιολογήσει, όπως αναφέρεται σε υπόμνημα της, την εμπειρία των Ολυμπιακών Αγώνων του 2000 πραγματοποιεί επίσκεψη στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας. Της εμπειρίας της αυτές, όπως αναφέρει, προσοφεί να τις εντάξει στα ελληνικά δεδομένα, σε ό,τι αφορά τη διαρρύθμιση των Ολυμπιακών Αγώνων 2004 στη χώρα μας.

Η ΓΣΕΕ θεωρεί ότι η διαρρύθμιση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 αποτελεί με το πρόσφατο με αμετάκλητο οικονομικά οδυνητή, το αφέλι της σποής, όπως αναφέρει και στο υπόμνημα της, θα διαρκούσε πολύ περισσότερο από όσο οι εργασίες για την προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων.

Η ΓΣΕΕ απορρίπτει ότι, πάνω από 1,5 τρισεκατομμύριο δολ. θα αναδίδει να πληρώσει ο ελληνικός λαός για την Ολυμπιάδα του 2004 και ο αυτό δεν υπολογίζεται ο προαπολογισμός της οργανωτικής επιτροπής «Αθήνα 2004», ο οποίος ανέρχεται σε 600 δολ., ποσό που αόριστο θα αυξηθούν ακόμα περισσότερο.

Αποκρίνεται ότι οι μοναδικά κερφάλιμνα από τη συνδρομή της κυβέρνησης θα είναι οι μεγαλοκατασκευαστικές εταιρείες, οι μεγαλοεργολάβοι, οι μεγαλοεπιχειρηματίες, καθώς και οι πολυεθνικές στις τηλεκοινωνίες, στο αναγωγικό, στο αθλητικό είδη κλπ. Το δε αφέλι των μεγαλοεπιχειρηματιών θα διαρκούσε πρόσημο πολύ περισσότερο αφού μέρος του κόστους των ολυμπιακών εγκαταστάσεων θα χρηματοδοτήσει από αυτό τους οποίους προβλέπεται ότι συνεχώς να δοθεί για εκμετάλλευση, εκτός του ολυμπιακού χωραού και τμήμα των εγκαταστάσεων του φολκλόκ θέρου.

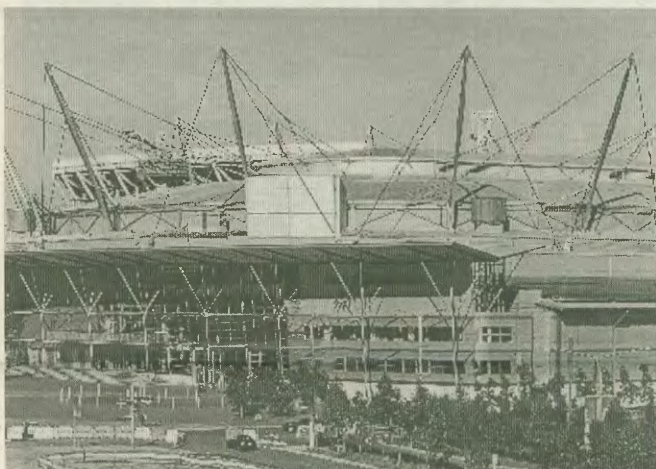
Οφείλει αποκρίνεται ότι οι «αυτονόητες» διαδικασίες για την προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων επιβλήθηκαν από το μεγάλο οικονομικό συμφέρον που οδηγούνται για το

Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΗΣ ΓΣΕΕ ΒΡΗΚΕ ΠΡΟΣΧΗΜΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Θέλουν να καταπατήσουν βασικές κατακτήσεις μας

Τι απάντησε η Ομοσπονδία σε προκλητικό υπόμνημα της παραδομένης συνδικαλιστικής ελίτ

Η ΓΣΕΕ θέλει λέει να αξιοποιήσει την εμπειρία του Σίδνεϊ (απ' όπου και η φωτογραφία) για την εκτέλεση των ολυμπιακών έργων του 2004. Στην πραγματικότητα στρέφει το χαλί για τη βίαιη επίθεση ενάντια στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις των εργαζομένων στις κατασκευές

μοίρωμα της ολυμπιακής πίσας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη διαφάνεια και το δημόσιο χρήμα.

Η ΓΣΕΕ στο υπόμνημα της και στην αναφορά της για τον ΟΕΚ κάνει λόγο για την προοπτική χρήσης του ολυμπιακού χωραού, χωρίς να βγάλει το μωσαϊκό ότι με τη δική της συνδρομή ο ΟΕΚ καλείται να χρηματοδοτήσει ένα τεράστιο έργο, για το οποίο αλλού θα αποφορύνει, κάτι που θέτει σε κίνδυνο όχι μόνο το χαρακτήρα του Οργανισμού, αλλά την ίδια την ύπαρξή του, καθώς και το ότι μέρος ή και ολόκληρο το έργο μπορεί να περάσει στους ιδιώτες με τη μορφή της συγχρηματοδότησης.

Οι εκτιμήσεις της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ δε μας προσφέρουν καμία ελπίδα, κάθε άλλο έχει γνωστό παρελθόν και παρόν και οι εκτιμήσεις της είναι συνυποδεδειγμένες με το ρόλο που εργαζομάκι έχει αναλάβει. Τι στραλή της πιο άγριας αντιδικτικής πολιτικής πρόσφου των συμφεροντών των ανθρώπων του χρίματος, που θεωρούν τους Ολυμπιακούς Αγώνους, ως πεδίο συγκρητικής κερδοσκοπίας.

Πέρα όμως των εκτιμήσεών της, η παραδομένη συνδικαλιστική πλειοψηφία με τις παρεμβάσεις που επιχειρεί γίνεται όλο και περισσότερο βίαιη για το συμφέρον των εργαζομένων που θα εργαστούν για την κατασκευή και ολοκλήρωση των ολυμπιακών εγκαταστάσεων, καθώς και όσων εργαζομένων στις υπηρεσίες κατά τη διάρκεια τέλεσης των Ολυμπιακών Αγώνων.

Πρόβλεψη μας λέει στο υπόμνημα της η ΓΣΕΕ είναι να διαδραματιστούν πρωταγωνιστικό ρόλο στις διαδικασίες προετοιμασίας και τέλεσης των Ολυμπιακών Αγώνων. Αν η ΓΣΕΕ έχει άλλο χαρακτηριστικό, τολμά χαρακτηριστικά, δε θα μπορούσαμε να ανηθώσουμε ουνεργονα μαζί της, θα την επιβλέψουμε, αλλά με δεδομένο τον προδικτικό της ρόλο απέναντι στην Εργατική Τάξη, της απαγορεύουμε και να σκεφτείται ακόμη την οποιαδήποτε παρεμβάση της στους χώρους ευθύνης των συνδικαλιστικών οργάνων των οικοδόμων και εργαζομένων στην κατασκευή των έργων, της απαγορεύουμε την οποιαδήποτε ανάμειξη σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με τις εργαζομακές θέσεις, με όλο

το φάσμα των εργαζομακών αγέσεων.

Η ΓΣΕΕ με βάση το υπόμνημα, κατά τον πιο προκλητικό τρόπο γίνεται ο εκφραστής και υπερέτης των στόχων και των επιθυμιών των μεγαλοεπιχειρηματιών να μετατρέψουν τους τόπους δουλειάς σε γκέτο, να εντυνών την εκμετάλλευση των εργαζομένων να πολλαπλασιάζουν το κέρδη τους.

Μεταφέροντας μέσω του υπομνήματος την υπομνήματα, τις επιμενείες από τις συμφωνίες που υπογράφουν στο Σύνδικα της Νήτας Σουλίας με την κυβέρνηση δεν κρύβει τις προθέσεις της να συμβάλει μ' αυτές τις συμφωνίες, ουνεργονα με κέρτος και εργοδότες - φορετα που να κηφίσει σε «πνευματικό ουνεργονα και διαολοκρητικότητας της τυχόν εργαζομακής προαίρεσης προκειμένου να προχρήη η ανηθική ενός δηλιομοικου χωραού εργασίας».

Μέρος των στόχων της συμφωνίας του φορετα θα είναι, σ' οποιασφ άνεφρετα:

- Η μέγιστο προκειμένου να επιτευχθεί το μέγιστο της παραγωγικότητας προς σφέλες 0,5 ευρώ όσα παύουν μέρος στις εργασίες!

• Η εφαρμογή καινοτόμων προαίρεσεων, τόσο όσο σφουρη την επίτευξη, όσο και την απομνή της παραγωγικότητας.

Θα μπορούσε κανείς να αναφέρεται με άλλους στόχους που καταπίπτου υπομνήματος σπυμεναι και επιδικωμμένης προαίρεμεις της και προτείνει ρωνάμει να το ότι ο συμβαλλόμενα μέρη «δουλεύονται να ακολουθήσουν καινοτόμους προαίρεσεις προκειμένου να επιτευχθούν τόσο η βελτίωση της παραγωγικότητας, όσο και η άνοδος της σπόδσης των εργαζομένων». Αυτή όμως και μόνον η αναφορά σε μέρος των στόχων αρκεί για να καταδείξει κανείς της προθέσεις της ΓΣΕΕ.

Οι πεπιμοτολογαίες της ΓΣΕΕ γνωρίζουν ότι η αύξηση της εκμετάλλευσης δεν αντέτα την κρίση με την παράταση της εργασίας μέρου, αλλά επιβάλλεται και με τη μορφή εντατικοποίησης της δουλειάς που ισοδυναμεί με παράταση της εργασίας μέρου. Θέλοντας λοιπόν τη ζήτηση να κλείνει ουνεργονα υπέρ του κεφαλαίου και εναντίον στην εργατική τάξη μεμονω προκειμένου να επιτευχθεί το μέγιστο της παραγωγικότητας! Όσο για το αφέλι της παρα-

γωγικότητας προς όλους και γ' αυτό τους έχουν μείσει ότι η αύξηση της παραγωγικότητας μέσω της εντατικοποίησης δεν δημιουργεί αξία για τους εργαζομένους, αλλά υπερέχει για τους κεφαλαίστας, από η ΓΣΕΕ με τις προκλητικές προαίρεμεις της και προτείνει της σπόδσης ότι έχει μετατραπεί καθ' ολοκλήρη σε γρανύ των μηχανισμών εκμετάλλευσης των εργαζομένων.

Το υπομνήμα δεν παραλείπει, βέβαια, να δείχνει το δρόμο για το πως θα εκπαιδευθούν οι ανταρθείες και αντιστάσεις των εργαζομένων.

Το ρόλο του κυριοτερονητή ανταρθείων, αντιστάσεων, δεκτικότητας των εργαζομένων τον αναθέτει σε ένα δοτο εργατικό Συμβούλιο, που όλο καταλαμβάνουμε από ποιους θα εκπροσωπηθεί και ποιων συμφεροντών θα προωθήη.

Το υπομνήμα - πρόκληση ανηθώμει: «Το εργατικό Συμβούλιο, δε παρ'ε καθοριστικό ρόλο για την επίλυση των εργαζομακών διασφουρών, από η διαφανής επιβλέπει, το θέμα θα παραπέμπεται στην επιτροπή εργαζομακών αγέσεων». Αλλάχι, από η Σκύλα στη Χωροβή.

Δεν σταματούν όμως παρά ε-κεί. Οι εργασιές όπως διατυπώ-νεται στο υπόμνημα, κατά τη διάρκεια επίλυσης εργασιών διαφοράς, θα συνεχίζονται κανονικά με τη δια τή που έχει προγραμματιστεί πριν από την εμφάνιση της διαφοράς. Εν ανα-μνήνη της τελικής διευθέτη-σης των διαφορών!

Απόλυτο με λίγα λόγια από που επλόθηκε η ΓΕΕΕ είναι υ-παρής συμφωνία επί χάρου για την κατασκευή και ολοκλή-ρωση των έργων της Ολυμπιά-δας, ανάλογη ή αυτή της συ-μβάσεως της Ουδίας και των Συντάκτων, συμφωνία που πε-ριορίζει και καταργεί τα ανεί-δικαια δικαιώματα, ακόμη και το δικαίωμα της απεργίας, συμφωνία για την πιο άγρια εκ-μετάλληση των εργαζομένων.

Κάποιος τη ΓΕΕΕ να αποφυ-γήσει τη πρόκληση απάντη-σης στους δαίδη δεν τον παυ-νει και το καταβάλει.

Προς κάθε κατεβύθιμη δη-λώνουμε για όλα μη φορά:

Σε καμιά περίπτωση δεν θα θυσιάσουμε κατακτήσεις και δι-καιώματα μας στο όνομα των συμφερόντων εκείνων που εν-διαφέρονται να οριστούν από την διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων για να πελαγκοποιη-θούν τα κέρδη τους.

Θα οργανώσουμε αποτελε-σματικά την πώλη μη, ενισχύ-νουμε τα πολιτικά αντικταλυ-τικά της χαρακτηριστικά, θα αρθρώσουμε μέγιστα αντιστάση εκεί που η εργοδοσία με στόχο τον διπλωματισμό, κερδίζου-με και υπερβαίνου μέσα από την αίτηση της εκμετάλλεσης της εργατικής δύναμης πώς να κα-νεί καθεστώς τον εργατικό μεσοδιά, θα κάνουμε ανισού-ρο κάθε εκβατικό, διαπιστω-κό, τρομακτικό μαχητικό της εργοδοσίας, θα ισχυριστού-με την ανεπιθύμη της αλλη-λεργίας των εργαζομένων.

Προετοιμαζόμαστε, ενσωμά-τουμε με τις ενέργειες που ο-ρακιόμαστε στο άλλα μεγάλα έ-ργα, ώστε η παρέμβαση μας και η οργάνωση των εργαζομέ-νων στον ολυμπιακό άθλο να εί-ναι τέτοια που όχι μόνο να δια-τηρούνται κατακτήσεις και δι-καιώματα των εργαζομένων, αλλά να δημιουργηθούν, να αποκτήσουν καλύτερα όρους εργασίας, κα-λύτερα μερομιάτα, πλήρη ε-φαρμογή των κλασικών συμβά-σεων κλ.

Θα συστηματοποιήσουμε με τις δυνάμεις που μας ενώνουν κοι-νών στόχων, εναντίον της κατα-στροφικής συντάξεως που ο-ραζόμαστε για το άλο μας από την ανάληψη της Ολυμπιά-δας για να αποτρέψουμε τους κοι-νικούς και ιδεολογικούς σχε-διασμούς, την παραποίηση εκ-μετάλληση του αθλητισμού α-πό κυβέρνηση, κεφάλαιο, ΔΟΕ.

Για τη δικίωση
Ο πρόεδρος
Ανδρέας Ζαχαροπούλου
Ο γενικός γραμματέας
Γιάννης Παύλαους

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟ 25.5.2000 Σ.Σ.Ε. ΕΡΓΑΤΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΦΩΝ ΚΛΑΔΩΝ

ΤΕΧΝΙΣΤΕΣ	1.1.2000			
	ΑΓΑΜΟΙ		ΕΓΓΑΜΟΙ	
Χωρίς τριετία	ΜΙΚΤΟ 12.300	ΚΑΘΑΡΟ 9.920	ΜΙΚΤΟ 13.350	ΚΑΘΑΡΟ 10.912
Με 1 τριετία	12.915	10.415	14.145	11.404
Με 2 τριετίες	13.530	10.912	14.760	11.904
Με 3 τριετίες	14.145	11.410	15.375	12.400
Με 4 τριετίες	14.760	11.904	15.990	12.896
Με 5 τριετίες	15.375	12.400	16.605	13.392

ΒΟΗΘΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ & ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΤΕΧΝΙΚΟΙ	1.1.2000			
	ΑΓΑΜΟΙ		ΕΓΓΑΜΟΙ	
Χωρίς τριετία	ΜΙΚΤΟ 11.000	ΚΑΘΑΡΟ 8.872	ΜΙΚΤΟ 12.100	ΚΑΘΑΡΟ 9.759
Με 1 τριετία	11.550	9.316	12.650	10.203
Με 2 τριετίες	12.100	9.759	13.200	10.656
Με 3 τριετίες	12.650	10.203	13.750	11.090
Με 4 τριετίες	13.200	10.646	14.300	11.533
Με 5 τριετίες	13.750	11.090	14.850	11.977

ΑΝΕΙΔΙΚΑΙΥΤΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΤΕΧΝΙΚΟΙ	1.1.2000			
	ΑΓΑΜΟΙ		ΕΓΓΑΜΟΙ	
Χωρίς τριετία	ΜΙΚΤΟ 10.400	ΚΑΘΑΡΟ 8.388	ΜΙΚΤΟ 11.440	ΚΑΘΑΡΟ 9.227
Με 1 τριετία	10.920	8.827	11.960	9.646
Με 2 τριετίες	11.440	9.227	12.480	10.066
Με 3 τριετίες	11.960	9.646	13.000	10.485
Με 4 τριετίες	12.480	10.066	13.520	10.904
Με 5 τριετίες	13.000	10.485	14.040	11.324

Επιπλέον χορηγούνται επιδόματα επί του βασικού ημερομίσθου:
α) 5% στους εργαζομένους που έχουν απορροφήσει από Γυμνάσιο
β) 7% στους εργαζομένους που έχουν απορροφήσει από Λύκειο
γ) 10% στους εργαζομένους που έχουν απορροφήσει από Επαγγελματική εκπαίδευση, επιμορφωτικά προγράμματα και προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης, του ΟΑΕΔ, η εργαλειακή ή εργατική αναγνώριση υπό την επίβλεψη του ΟΑΕΔ διαρκώς 120 αρχών τουλάχιστον. Κάθε και
δ) 10% στους εργαζομένους που απορροφήσουν σε ανώτερους ή από των 30 μηνών και σε υπηρεσίες έκτακτου έργου (πληρώσει, στους κλ.).

ΣΕ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΑΠΟ ΤΗΝ 1-1-2000

Υπογράφτηκε και ισχύει η σύμβαση του κλάδου

Συνάδεσφο, έχουμε γρά-φει επαναλαμβάνουμε στην «Πανοικοδομική» ότι η σύμβαση που υπογράφεται η Ομο-σπονδία είναι υπογραμμένη ως προς την εφαρμογή της από τους εργοδότες Η ομάδα καθορίζει το ελάχιστο πάνω από το οποίο, που μπορούμε να διαπραγμα-τευτούμαστε και να διεκδικήσουμε.

Όπου δεν εφαρμόζεται πρέπει να συμπεριλαμβανόμαστε το Συνδικάτο και το μεσοδιά, ώστε να περιλαμβάνει από τον κ. Ιωάννη Βεδοδίδη.

18) Πανοικοδομική Ένωση Συνδέ-σμων Εργολητών Δημοτικών Έργων (ΠΕΕΔΕΜ), νόμιμα εκπρο-σωπούμενη από τον κ. Κωνσταν-τίνου Παύλαους.

19) Πανοικοδομική Συνδέσμων Ανωνύμων Τεχνικών Εταπειών και Επιταπειών Περιφέρειας Ευ-θύνης (ΠΑΤΕ), νόμιμα εκπρο-σωπούμενη από τον κ. Γεώργιο Ζαχαροπούλου.

19) Συνδέσμων Τεχνικών Εταπειών Η Τεχ. (ΣΤΕΗ), νόμιμα εκπροσωπούμενη από τον κ. Αθανάσιο Ζήγα, για λογαριασμό των εργαζομένων του συνδικα-τού.

2) Ο Ομοσπονδία Οικοδόμων και Συνάφων Επαγγελματιών Ελλήνων, νόμιμα εκπροσωπού-μενη από τον πρόεδρό της κ. Ανδρέα Ζαχαροπούλου, για λογα-ριασμό των εργαζομένων συμφωνώ-ντων και συναποδέχωνται τα πα-ρακάτω:

Άρθρο 1

Τα κείμενα όρου βασικών η-μερομισθών των Εργαζομένων Οικοδόμων και Συνάφων Ειδω-νιτών και των δύο φύλων σ' όλη τη χώρα που αποτελούν τους οικοδομικούς και συναφείς προς

τις οικοδομικές εργασίες ειδω-νιτών (εργοδοσιακά, αρθροτι-κά, οδοποιϊκά έργα, όπλα κα-τασκευών και υπηρεσίες αθη-ροδομικών δημοτικών ιστορι-κών έργων, υδραυλικά έργα, έργα υποδομής μεταφορών α-εροπλάνων με υλοποιήσεις η ενεργειακές υπηρεσίες, επικοινων-νικές, καθαριστικές κ.ά., κατα-σκευές ελαστικών, λιπανών, γεωμετρικών ζεύξεων, ΟΤΑ με συ-μβάσεις, ασβεστού χυμού κλπ.).

ΤΕΧΝΙΚΕΣ κλίσεις, κωνιστές, μετόπι - αρμ. εκλιτόριο μετό-πι, αδρανής μετόπι, πιστολο-τόρο, καταβάσεις, μαρμαρο-νιμίτες, μεταβιβάσεις (απο-σπομύμενο με την ταπετσατή μετόπι, μεταβιβάσεις τε-χνολογίας (περιλαμβανόμενων και των εργαζομένων σε καλοθέρμη, συνθετικές σπαγγίτσες, μομο-

και - δαπέδων, μονωτές, πλακο-στρώσεις γενικά, ελαστομαστι-κές, τοποθεσίες γεωμορώνων, ντουβάρια, βελούδινη, γενικά εκτελεστές όπως ανεξάρτητα της Ελαιοκομικών εργασιών, εργαζο-μένων στα εργοτάξια προκατασκευ-ής κτιρίων - γεφυρών κλπ., ε-ργαζόμενοι στα εργοτάξια εταιρειών οικοδομικών και των λοιπών ει-δικοτήτων μη ειδικών κατανομή-ζομένων και ανεξάρτητα από τον τόπο προαγωγής της εργασίας καθορίζονται ως ακολούθως:

α) 12.000
α) ΤΕΧΝΙΚΕΣ.....12.300 δρχ.
β) ΒΟΗΘΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ & ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ.....11.000 δρχ.
γ) ΑΝΕΙΔΙΚΑΙΥΤΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ.....10.400 δρχ.
Το παρόντα κείμενο ημερο-μίσθια ισχύουν για εργασία και αμοιβή ημετ (5) ημερών την ε-βδομάδα.

Άρθρο 2

Για την απόδοση τριετίας προ-σχετικά και η χρόνος στρατιω-τικής αργίας στον σύνολο του, αρθεί ο εργαζόμενος πριν τη στρατιά του να έχει πραγματοποιήσει ως εργαζομένου οι κοδομής ή ως εργαζομένου σε ανωνή προς τις εργοδοσίες εργα-σίες ειδικότητας που αναφέρον-ται στη Σύμβαση, ελάττω ημερο-μίσθια πριν τη στρατία και εκα-τό ημερομίσθια μετά τη στρατία.

Άρθρο 3

Η εργασία διενεργείται σε πε-ρισσότερα κλάδους, όσον η ε-μπορική υπερέβαινε τους 38ΑΚ βαθμίσια υπό όκτα στον τόπο ε-ργασίας και το ημερομίσθιο κατα-βάλλεται χωρίς καμία περσική.

Άρθρο 4

Από τους μεγαλύτερες αποδο-χές των οποίων υποκαθιστά η Σω-λοική Σύμβαση αυτή η ειδικότε-ρη όρου εργασίας δεν μετα-βάλλονται και υπερισχύουν.

Άρθρο 5

Όσοι διατάξουν Διαπληκτών Ομοσπονδιών η ανωνομολογη-μένων Συλλογικών Σχέσεων Εργασιών σε άλλου τροποποιήσης, ε-ξουλο-νούνται να ισχύουν.

Άρθρο 6

Η ισχύς αυτής της Συλλογικής Σύμβασης με τη προσήκου δια-κρίσεις αρχίζει από 1η Γενάρη 2000.

ΟΙ ΣΥΜΒΑΛΟΜΕΝΟΙ

Οι δραστηριότητες του Συνδικατού Λάρσιος

Η διοίκηση του Συνδικατού Οκοδό-μων Ν. Αρδαίας βλεπόντας ότι το πενήμητο προβαλέτω, κληρώ-ντο για μήνα πανδέρηση το Ζαχάβια στο γέννημα για λίγη εργασία η του βύθου επι-μερισμένων, σύμβαση η της ανειδί-κτων στην παρεμβολή του, με τη παρεμβολή του, να με τριετία που να ανα-ρθεί και η κυβέρνηση βάλω πλέον για ανα-ρθεί των των εργαζομένων σχέδου, που υπέρβου και θα σέρου, που οι οικοδο-μής της επιδόσεως να κατασκευά, ύπερα από πολυύς μονοκατοικίες, επίμνος και επίπο-νους εργασίες.

Η παρεμβολή του βύθου συνδέεται και με την παρεμβολή της Συλλογικής Σέσεως και Αρδαίας, διαβόη όου παρεμβόη στο βύθου, δεν αναδύετω το Ζαχάβια ούτε ήτανόποτε με ευήμερο μερομίστο και ένωμο κατά 25%. Επίσης, ένευ πόλη κο-σμήσεως, παρέμβολή της Σύμβου, και για το έλλος εργομής τρέφες και ότι παρά να εφαρμόσει πλήρως με την καθι-μερωμένη διεκδική, από εργολάβους, τεχνι-κούς εταιρείες και υπό τους φαρματρήτες, δεν έναι εύπεδο επημεύα να ο καθένας κρίνει ότι θέλει η ότι βλέπει η πό-τα, λαγν η άλλος και σε όλη την επόρ-κεια.

Το αποτέλεσμα της παρεμβολής ήταν παρά πολλά θετικά, Απο 65%, που εφαρμό-ντο πριν την κομίσια, το τελευταίο Ζαχάβια ήταν ερωτικό καθολική η εφαρμογή μέσα στην πόλη, Εκτμήσει, α η παρεμβόη ήταν ανα-μνησύ, διάτα μολυ αναμνησύ μήπως, να απομνησύτητα επί ανώνησει με τη βου-νη της εργοδοσίας, επάνησηση την προ-βλεπόμε της διεκδικήσεως, καθήλωντων, α-γώνων, η διεκδική της εργοδοσίας, που τρέφες σε σχέση φώθ.

Η διοίκηση του Συνδικατού σε πόλη της αναρ-νόμε, να ελάττω με τον κλάμη και τους άλλους δραστηριότητες, πραγματοποιήσε μομώ-

μενω εκδομής στις 28 Μάρ στις πόλη της Κόζης και της Καστοριάς.

Την Καστοριά επισκεπήτεμο το κοινο-μωμοιο του Αρδαίας οικωμοιο του Δωροπούλου, που χρονολογώη 7.500 χρομώ, Η ανωνομώ η ανωνομώ το 1992 από τον κλημνήτη Αρδα-ίαοιός, Γεωμώ Κορμωμωζού, η επόση από την ανεπίσηση. Το κομωμοιο του Αρδαίας οικωμοιο στην Καστοριά ένω το πρώτο στην Ελλάδα, όου έναι ανωνομώ.

Στην πόλη της Κόζης επισκεπήτεμο το ιστορικό, λογαριαμώ μομωμής Φωτο-λάος.

Η Διοίκηση

Από την 1η Ιουνίου ως τις 2 Οκτώβριο 2000 θα δικαιούνται επίδοσης ενοικίου πρέπει να υποβάλλουν αιτήσεις στον ΟΕΚ. Δημοσιεύουμε στη συνέχεια τους όρους και τις προϋποθέσεις συμμετοχής στο πρόγραμμα.

Δικαιώματα υποβολής αίτησης έχουν οι εργατολόγητοι και οι συνταξιούχοι που κατοικούν και εργάζονται ή συνταξοδοτούνται στην Ελλάδα, εφόσον είναι ασφαλισμένοι σε οργανισμό κύριας ασφαλείας μισθωτών, καταβάλλουν εισφορές υπέρ ΟΕΚ, καλύπτουν τις βασικές ασφαλιστικές προϋποθέσεις για στεγαστική συνδρομή από τον ΟΕΚ και πληρούν τους παρακάτω όρους.

1. Μισθών να καταταθούν οι μισά από τις επόμενες κατηγορίες, έχοντας ταυτόχρονα εισοδήμα που δεν υπερβαίνει το μέγιστο ενοίκιο της κατηγορίας τους, όπως φαίνεται στον

Πως θα πάρουμε την επιδότηση ενοικίου

πίνακα:

1η κατηγορία δικαιούκων επιδότησης

Περιλαμβάνει όσους είναι: Συνταξιούχοι με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω. Συνταξιούχοι λόγω γήρατος. Μεμονωμένα άτομα ηλικίας τουλάχιστον 60 ετών ή ζευγάρια με τον έναν τουλάχιστον ούζαγο πάνω από 60 ετών. Νέα ζευγάρια που τέλεσαν το γάμο

τους μετά την 1/6/1998, εφόσον κανείς από τους δύο δεν υπερβαίνει το 35ο ετήσιο ηλικιακό όριο.

2η κατηγορία δικαιούκων επιδότησης

Περιλαμβάνει όλους τους υπόλοιπους δικαιούκους που δεν κατατάσσονται στην 1η κατηγορία.

2. Πληρώνουν κατά ανάποδο όριο το ενοίκιο που αναγράφεται στον πίνακα, ανάλογα με τα παιδιά που προστατεύουν. Το ενοίκιο αυτό προσαυξάνεται κατά 10% επιπλέον σε δικαζόμενα (α) που οι ίδιοι ή προστατεύομενο μέλος τους είναι κινητικά ανάπηρα ή παραληπτικό - τετραληπτικό και β) που η προηγούμενη κατοικία που μισθώναν έχει χαρακτηριστεί κόκκινη ή κίτρινη λόγω του σεισμού της 7/9/99.

3. Δεν έχουν οι ίδιοι ή τα προστατεύομενα μέλη τους περυσιακό στοιχεία, σπουδαστή στην Ελλάδα, ικανά να τους εξασφαλίσουν οικογενειακή στέγη.

4. Δεν έχουν λάβει οι ίδιοι ή τα προστατεύομενα μέλη αυτών δάνεια ή κατοικία από τον ΟΕΚ ή στεγαστικό δάνειο από το Υπ. Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλείας βάσει του ΝΔ 1138/72.

Στον παρακάτω ΠΙΝΑΚΑ εμφανίζονται: α) οι προϋποθέσεις που πρέπει να έχει ο δικαιούχος ΟΕΚ για παροχή επιδότησης ενοικίου 2000 σύμφωνα με την Δέσφη Κατάστασης (Ανακοίνωση 41, εργατολόγητοι) και συγκεκριμένα οι ανάσες ασφαλιστικών και οι κατ'ανάσες άνω οικονομικές προϋποθέσεις (εισοδήμα - ενοίκιο) και β) το ποσό της επίσης παροχής επιδότησης ενοικίου (πλήρης μισθωτός και κατώτατο όριο μισθωτής επιδότησης).

Ειδικότερες διευκρινίσεις και προϋποθέσεις

A) Προστατευόμενα μέλη

Ο δικαιούχος θα συμπεριλάβει στην αίτηση τα παρακάτω μέλη της οικογένειάς του, μόνον εφόσον συγκατακάνουν μαζί τους την/τον ούζαγο τους, τα ανήλικα παιδιά που ανήλθαν με ή χωρίς την κίνηση των γονιών ή νομομορφώθηκαν ή αναγνωρίστηκαν ή υιοθετήθηκαν και δεν έχουν συμπληρώσει το 21ο έτος της ηλικίας τους μέχρι την 31/5/2000, το πατρίδα που σπουδάζουν οι ανώτερης ή ανώτατης ή μεταγενέστερης κατάκτες σχολές και δεν έχουν συμπληρώσει το 25ο έτος της ηλικίας τους μέχρι την 31/5/2000, τα διαζευγμένα ή σε χρεώση πατρίδα που δεν έχουν συμπληρώσει το 21ο έτος της ηλικίας τους μέχρι την 31/5/2000 και δεν δικαιούνται τα ίδια στεγαστικά συνδρομικά και δεν έχουν δική τους ενοίκια, άνω από τα προηγούμενα προσαύξοντα είναι ανάσκα για κάθε εργασία ανεξάρτητα από την ηλικία τους.

B) Ασφαλιστικές προϋποθέσεις

Ο δικαιούχος του προγράμματος επιδότησης ενοικίου δικαιούται να έχει δικαιωματοποιήσει στην Ελλάδα τις ημερές εργασίας που αναφέρονται στον πίνακα προϋποθέσεων μέχρι την 31/5/2000 (εξαιρούνται οι συντάξι λόγω αναπηρίας 67% & άνω, γήρατος και θανατηφόρου εργατολόγητου).

Επίσης από το σύνολο των ημερών εργασίας πρέπει να έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον εβδομάδια πέντε για κάθε ένα από τα έτη 1997, 1998, 1999 και να ανανεώθηκε η παροχή εξασφαλιστικής εργοδοσίας κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης (εξαιρούνται οι παραληπτικοί - κινητικά ανάπηροι και οι συνταξιούχοι).

Κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις υπάρχει δυνατότητα εξφόρμης μέχρι και ανώτατου ημερών εργασίας από τα παρα-

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ ΕΝΟΙΚΙΟΥ (2000)

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥ	ΗΜΕΡΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (ελάχιστες)	ΜΕΓΙΣΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ Δρχ.	ΜΕΓΙΣΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟ Δρχ.	ΠΑΡΟΧΗ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ Δρχ.
		(για Πλήρη ή Μεσομηνιαία επιδότηση ανά κατηγορία δικαιούχου)		
		ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΠΑΡΟΧΗ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ Δρχ.	ΜΕΙΩΜΕΝΗΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ Δρχ.
Δικαιούχος (μειωμένου έτους)	3000			
Δικαιούχος Παραληπτικός	500			
Δικαιούχος Παραληπτικός: Αθήνα-Θεσσαλονίκη	750			
Δικαιούχος Τυφλός	1300			
Δικαιούχος Παινεμένος	2600		75.000	ΠΑΛΗΡΗΣ 288.000 ΜΕΙΩΜΕΝΗ (44%) 96.000
Δικαιούχος Παινεμένος Επαγγελματίες εργαζομένου	1500			
Δικαιούχος Παινεμένος Παραμειθόρος *	1200	1η 2.700.000	2.892.000	
Δικαιούχος Νιάνατος (Νέο Ζευγάρι)	1600	2η 2.550.000	2.742.000	
Δικαιούχος Νιάνατος Παραμειθόρος *	1000			
Δικαιούχος (με 2 προστατευόμενα παιδιά)	2000			
Δικαιούχος + Επαγγελματίες εργαζομένου	1500	1η 3.100.000	3.324.000	
Δικαιούχος + Παραμειθόρος *	1200	2η 2.950.000	3.174.000	85.000
Δικαιούχος + Ανάσκατη Μητέρα	900			
Δικαιούχος (με 2 προστατευόμενα παιδιά)	1800			
Δικαιούχος + Επαγγελματίες εργαζομένου	1500	1η 3.500.000	3.764.000	
Δικαιούχος + Παραμειθόρος *	1200	2η 3.350.000	3.614.000	95.000
Δικαιούχος + Ανάσκατη Μητέρα	900			
Δικαιούχος (με 3 προστατευόμενα παιδιά)	1600			
Δικαιούχος + Επαγγελματίες εργαζομένου	1300	1η 3.900.000	4.204.000	
Δικαιούχος + Παραμειθόρος *	800	2η 3.750.000	4.054.000	105.000
Δικαιούχος + Ανάσκατη Μητέρα	900			
Δικαιούχος (με 4 προστατευόμενα παιδιά)	1300			
Δικαιούχος + Επαγγελματίες εργαζομένου	1100	1η 4.300.000	4.652.000	
Δικαιούχος + Παραμειθόρος *	800	2η 4.150.000	4.502.000	115.000
Δικαιούχος + Ανάσκατη Μητέρα	900			

* Παραμειθόρος θεωρούνται οι κινητικοί των Νομών Σέρρες, Ροδόσης, Έβρου και των νησιών Ρόδου, Κω, Νισύρου, Σίφης, Κάρπαθου, Ικαρίας, Πέλοπος, Άρτας, Καλαμάρας, Χανίων, Κισσαμίου, Χίου, Μυτιλήνης, Αίγινας, Σαμοθράκης, Τήλου, Κίου, Χάλκης και των πέφης του νομού Αργολίδας που υπάγονται διοικητικά στα μεγαλύτερα αυτά.

** Ο πίνακας μπορεί να επεκταθεί για διαζευγμένους με 5 ή περισσότερα παιδιά.

— Όσοι προστατέψουν πατρίδα τρία έτη. Επανεπιβεβαιωμένοι πολιτικοί πρόσφυγοι μπορούν να εξαγοραστούν μέχρι το 6ο σύνολο των απαιτούμενων ημερών εργασίας.

— Οι ημέρες επιδότησης λόγω ανεργίας ή ασθένειας ή κίνησης και λοιπών υπολογίζονται ως ημέρες εργασίας.

— Ο χρόνος στράτευσης, που πραγματοποιήθηκε μετά την αφοσίωση του δικαίου υπολογίζεται ως 10 ημέρες εργασίας ανά μήνα στράτευσης.

— Όσοι προστατέψουν πατρίδα εφορμώμενοι με έγγαμο.

— Αν κανένας από τους ούζαγους δεν έχει τις απαιτούμενες ημέρες εργασίας, τότε λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των ημερών εργασίας και των δύο ούζαγων, με την προϋπόθεση ότι αυτό το άθροισμα, είναι μεγαλύτερο κατά 50% από το απαιτούμενο αριθμό ημερών εργασίας της κατηγορίας.

— Σε περίπτωση που και οι δύο ούζαγοι έχουν δικαίωμα υποβολής, αίτηση υποβάλλεται ο ένας μετά από δική τους απόφαση και οι περιπτώσεις διαφωνίας τους, εκκλιών που έχει τις περισσότερες ημερές εργασίας σε ασφαλή.

Ε) Οικονομικές προϋποθέσεις

α. Ενοίκιο

— Σε ενοίκιο θεωρείται ο μέσος όρος των μηνιαίων μισθωμάτων, χωρίς χάρσιμνο ή άλλες παροχές, που καταβάλλει ο δικαζόμενος το έτος 1999 για κτήρια κατοικία.

β. Εισόδημα

— Σε έπσο οικονομικό εισόδημα λαμβάνονται υπόψη τα πόνση φέουσας καθαρά εισοδήματα από οποιαδήποτε πηγή, του προηγούμενου ή υποβολής της αίτησης έτους (έτη 1999), πλην των εφορμωσμένων εισοδημάτων λόγω απόλυσης των αναδωρικών οντα-

της, των τόκων καταθέσεων και των επιδομάτων ανεργίας, παραληπτικής, τετραληπτικής, πολιτευτών και ενοίκιου του προηγούμενου έτους.

A) Παροχή ετήσιας επιδότησης ενοικίου (πλήρους & μειωμένης)

α. Πλήρης επιδότηση

Δικαιούχοι που δεν ξεπερνούν το μέγιστο όριο επίσηου οικογενειακού εισοδήματος της κατηγορίας τους παίρνουν ποσό πλήρους επιδότησης, π.χ.: Ζευγάρι συνταξιούγων γήρατος, με έσοο εισοδήματος 2.700.000 Δρχ. θα πάρει πλήρη επιδότηση, δηλ. 288.000 Δρχ. (βλέπε πίνακα).

β. Μειωμένη επιδότηση

Δικαιούχοι που το έπσο οικογενειακού εισοδήμα τους υπερβαίνει το όριο επιδοματός της κατηγορίας τους (βλέπε & πίνακα) δεν αποκλείονται της επιδότησης, αλλά παίρνουν μειωμένη αρχικά, αυτό το υπερβάλλον του ορίου εισοδήματος τους, να φθάσει μέχρι και τα 2/3 του ποσού της πλήρους επιδότησης της κατηγορίας τους.

π.χ. Ζευγάρι συνταξιούγων γήρατος με έσοο εισοδήματος 2.700.000 Δρχ. θα έπαιρνε πλήρη επιδότηση 288.000 Δρχ. Αν έχει έπσο οικογενειακού εισοδήμα 2.800.000 Δρχ. το υπερβάλλον ποσό του ορίου της κατηγορίας του είναι 100.000 Δρχ. (δύο μισθωτές από το 2/3 της πλήρους επιδότησης που είναι 2/3*288.000=192.000), τότε θα πάρει την επιδότηση μειωμένη, κατά το υπερβάλλον αυτό ποσό των 100.000 Δρχ. δηλ. 288.000-100.000 = 188.000 Δρχ.

B) Ισχυρισμός διατάξεως

Κάθε άλλο λεπτομερώς, που αφορά την παροχή επιδότησης ενοικίου προγράμματος 2000, συμβαίνει από τη σχετική απόφαση του υπ. Εργασίας και Κοιν. Ασφαλείας, καθώς και τις διατάξεις του Κανονισμού περί προϋποθέσεων παροχής ενοικίου και δανειών από τον ΟΕΚ.

Η ΔΙΑΜΑΧΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ - ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Η ιστορία με τις ταυτότητες συνεχίζεται και, απ' ό,τι φαίνεται, οι δύο πλευρές είναι αποφασισμένες να κρατήσουν για καιρό στο προσκήνιο αυτή την παράταση, στην οποία πρωταγωνιστούν.

Η μεν Εκκλησία με τις αποφάσεις της προσδοχεί ένα κλίμα «θρησκευτικό φανατισμού». Αυτή η πρόθεση φάνηκε, άλλωστε, από την άλη δραστηριότητα, που αναπτύσσεται ο αρχιεπισκόπος από την πρώτη στιγμή που τέθηκε το θέμα.

Όσο για την κυβέρνηση, δείχνει να την εξυμνεί η υποκριτική εικόνα που φιλοξενεί για τον εαυτό της. Η εικόνα της θήθεν «κοινοχρηστική» δύναμη, που, όμως, πίσω από μέτρα στοιχειώδους εκδημοκρατισμού, όπως η κατάργηση της αναγκαστικής του θρησκευματος στις ταυτότητες, προωθεί με γοργούς ρυθμούς και με... θρησκευτική ευλαβία τις τεχνικές λεπτομέρειες, που απαιτούνται για την ένταξη του ελληνικού λαού στο καθεστώς του ηλεκτρονικού φακέλωματος της ΕΕ.

Σε κάθε περίπτωση, η υπόθεση με τις ταυτότητες έφερε στο προσκήνιο όλες εκείνες τις δυνάμεις που αναχρονισμώ, που προφοδοτούνται από το εκκλησιαστικό κατεστημένο, αλλά και τη μεθοδολογία του πολιτικού φασισμού, που αναπαράγεται από το άλλο κατεστημένο, το κυβερνητικό.

Η «ταυτοπτολογία» έδωσε την ευκαιρία στους «επικόπτες» του κατεστημένου - και δε μιλάμε μόνο για τους αναγκαστικόμενους» χριστιανούς που παρελαύνουν από τα τηλεπαράθυρα - να αποδείξουν ότι, όχι μόνο διεκδικούν μεριδί από την κοσμική εξουσία, στην οποία, άλλωστε, ουσιαστικά συμμετέχουν, αλλά και να αποκαλυφθούν ως οι υπηρέτες δοξασμών και μεθόδων, τις οποίες ο Μαρξ προσδιόριζε με τον αζεπέραστο όρο: «Το όπιο των λαών».

Έδωσε, παράλληλα, την ευκαιρία στους κυβερνητικούς να επεκτείνουν την τακτική του κοινωνικού αυτοματισμού και της κοινωνικής διάρρησης με πρόχημα, αυτή τη φορά, τη θρησκεία. Με δύο λόγια, η κυβέρνηση, α-

πό το νταλικήδες εναντίον αγρότων και το γονείς-εκατόντα μαθητών, μοιάζει να επιδιώκει να επιβάλει μια κατάσταση (όχι ιδεολογική αντιπαράθεση, αλλά σύγκρουση, με στόχο πολιτικό σθένη), όπου οι πιστοί θα επιβιβάζονται εναντίον των αλλόπιστων ή των «απίστων» και το αντίστροφο!

Έτσι, από τη μια μεριά, η Εκκλησία, υπερβαίνοντας το ρόλο της (που είναι ρόλος διαμεσολαβητικός για την όψη εκπορεύουσα του ποιήνιου της με το θείο και πέραν τούτου ουδέν), διεκδικεί τον απολύτα... γήνιο ρόλο του «διαμεσολαβητή» του λαού με την πολιτεία.

Από την άλλη, η κυβέρνηση επιδιώκει το θεο (ή) σε κινήσεις αποπροσανατολισμού, που πίσω τους παίζονται παιχνίδια με πρωταγωνιστή το «Αγο Γέννημα», είτε της λιτότητας, είτε της υπερέλασης, είτε της Ολυμπιακής ή «Κοκα Κόλα», είτε των νέων ταυτότητων που - για να μην ξεχωνόμαστε - θα είναι συμβατές με το σύστημα παρακολούθησης Σένγκεν.

Σέ ο,τι αφορά την ηγεσία της Εκκλησίας, η τελευταία εμφάνιση της ηγεσίας, που ως «μόνο» απόφασης την προσηγορεύουν «πρό-αν» συλλληγήτην, πιστοποιεί ότι ο κ. Χριστοδούδος οβόισιαι πλέον όλη τη διαφύμη, που την τελευταία τριετία παρουσίασε επίκληρα στο πρόσωπό του και στα κρηματά του από τα ΜΜΕ.

Εκείνα που τον φιλοχρουν, ως τον «πρωτοθλήτη» τον δημοσκοπήσεων, που γελούσαν με τα τηλε-οκνηθωμένα ανέκδοτα του και που υποκρινόνταν στο επικοινωνιακό κίνημα του είτε επρόκειτο για το εθνικό και περί αληθινότητας και αλήθειας πατριότων, όσο για τις επεθεδωμένες στο εσωτερικό τρίτων χωρών, όπως πρόσφατα, που ανακινούσε τον Κορυζογενή βοσάλι της Σελβίης, όλα αυτά όσο και αν σήμερα υποκρινόταν, έχουν πλέον καταγραφεί στους εκ δεξιών φάκελους του κ. Χριστοδούλου.

Το που αποσκοπεί η ανδροπία της Εκκλησίας είναι κάτι που δεν μπορεί να απαιτήσει οριστικά, αυτή τη στιγμή. Είκε, όρινε, να κάνει μόνο με την προσοβία διατήρησης των προνομίων, που της παρέχει η «επικρατούσα» θέση της στη δομή οκροπότης του κράτους. Πισοεινας. Αλλά αυτό το κράτος, σε πιο βροβίο και μετά βόλε, να «μελώσει», όχι την ουσία του ρόλου του Ιερατείου - που λειτουργεί ως κέντρο διαχείρισης μιας εξουσίας, που οικολογεί την κοινωνική ανισότητα με το δομή της μεταγωγικής και αναπαρητικής της δομής - αλλά να περιορίσει την προς το εξω έμφρό κέντρο.

Σε κάθε περίπτωση, πολλές πλευρές, όσον αφορά τις απαιτήσεις στα εργατήματα που απαιτούνται για την ηγεσία της Εκκλησίας, θα εξορμήσουν από το αν ο κ. Χριστοδούδος έχει αποσοφιστεί να διεκδικήσει και εποισμικό ρόλο ενδάνθρω ο' αυτών τον τόπο.

Ελλάδα και Ορθόδοξη

Το σίγουρο είναι ότι ο κ. Χριστοδούδος έχει αποφασίσει να διεκδικήσει ρόλο οικουμένης όλων των προσοχηστών ενάντιων των μεθολογικών θεωριών,

Τι κρύβεται πίσω από την κριτική για τις «ταυτότητες»

που θέλουν να ταυτίσουν το δόγμα της Εκκλησίας με το δόγμα της Ελλάδας, από τους πάδες. Έδώ απαιτείται μια διεκδίκηση: Είναι άλλο πράγμα η δεδωμένη σχέση της πλειοψηφίας των Ελλήνων πολιτών με την πίστη τους, και άλλο να εμφανιστεί η ηγεσία της Εκκλησίας, ως η εκπροσωπούσα αυτή τη σχέση. Η Ιστορία αποδεικνύει ότι σε κρίσιμες περιόδους, λαϊκοί και κληρικοί, θρασύνοντας σφάραξ ότι υπηρετούν το «ποτέμιο» τους, έχουν με ευθεία αντίθεση με την ηγεσία της Εκκλησίας. Με εκείνους, όλησθ, που, θήθεν, τους «επκροσωπούσαν» έναντι του Θεού.

Εδώ έγκειται και η «καπηλεία» του κ. Χριστοδούλου και προκαταρκτικά. Χρησιμοποιεί η πίστη των ανθρώπων, ως η «νομιμοποιητική» βάση, ως το «δύ-

ρω» και η «οπισθ», ώστε να διεκδικήσει και να κατοχυρώσει κάποιου τις «δεονωτικές» εξουσίες τους. Επίσης η «καπηλεία» αυτής της πίστης γίνεται και άλλο, ώστε να επωλοαζώνονται κρηματά, που, από το «πιστεύω» και μη ερμεία» καταλήγουν στο αναποδογμένο «πιστεύω» ό,τι ομοί. Έτσι, στις περιόδους, το αρχιεπισκόπος συνιβρίζει πλέον να συζητείται ό,τι υπήγαξε. Ελλάδα χωρίς την ορθόδοξη κι ότι η Ιστορία που τόπου μας είναι η Ιστορία των ελληνιστικολών ιδεολών.

Στο σημείο αυτό, ο κ. Χριστοδούδος προσπαθεί να ανοιχτεί ύπερ και προσφέρει να εξορίσει το ιδεολογικό του αζοπνομάτιο στο απνευστικό γεγονός ότι η θρησκεία αποτελείται πηγάμι σταγόνα του γνήσιουτα εννομητικού πολιτιστικού ιστού για

τη συγκράτηση του έθνους - κράτους, αλλά αυτό δε συνέβηδ μόνο - ούτε κυρίως - στην Ελλάδα, και δε συνέβη μόνο με τη θρησκεία (παρατηρήστε η οικονομική κωνομία και η οκονομία το ήθη, τα έθνη και ό,τι ογκυρύνει την κωνομία του λαού, μεταξύ των μελών του έθνους - κράτους). Μάλιστα, στην Ελλάδα, ουσιαστικά πηλά αγρότερο - λόγω κωνομίας - απ ό,τι στις άλλες χώρες.

Επιπλέον, όταν γίνεται λόγος για «ελληνοχριστιανική ιδεολογία» ο αρχιεπισκόπος δε έπρεπε να γνωρίζει - και γνωρίζει - το πολιτικό και ιστορικό, «φορτωμένο» όρου. Θα επιφυλασσόταν και δε θα ρυθιζόταν με το κ. Χριστοδούλο να μας πει τη γνώμη του, για το ελληνοχριστιανικό ή «δωδύ» του Ευαγγέλιου, τις μετεμνημωικές περιόδους, της πε-

ριόδου 1967 - 1974, για να μην πάμε πιο πίσω.

Ας επιπρόσωπος, όμως, στο ιδεολογία περί «κοινής πορείας» δε κινώμα με ούνητη παρατήρηση: Η Ελλάδα προδύ πάχει της ορθοδοξίας και του προσηνομάτιου. Αν μη τι, άλλο, το βεβαίως, τον Αριστοτέλη, ο Πλάτωνος, ο Ηράκλειτος... Ο χριστιανισμός εμφανίστηκε μετά την ελληνική γλώσσα, την οποία, μάλιστα, και χρησιμοποιούσαν να εξελισσόταν το κρηματά του. Αντίω και το πας μιν Ελλην Βάρ-βάρος είναι προσηνομάτιο της «προς μιν ορθοδοξίας βαβάρους» (3).

Από σημεία ότι η θρησκεία δεν έπαιξε ρόλο στη συγκράτηση του νεοελληνικού κράτους, Κάθε άλλο Ισο - ίαα, που ο Κοκός και ο Φερίκος την εζοπλητρον πολιτικά και απεβιβάζονταν στους Ευρωπαϊκούς και Γερμανούς (βόθλια για την αναεζοπλητρον της Ελλάδας, χρησιμοποιώντας ως επηπληκ ενχημεία ότι οι Έλληνες «είναι χριστιανοί, όπως και οι»).

Όσο αλήθεια, όμως, είναι αυτό, άλλο τόσο είναι αλήθεια πως, από τότε, το «Έγνημα» του Ρήνε μόνον να ανεξάρτητο και πως το «εξοπλητρον του καλού» σε σε απελευθέρωση και σε κοινά αγνά τους ορθοδοξίας Έλληνες και τους μουσουλμάνους Τούρκους.

Ποί το πάς η κυβέρνηση: Το ερώτημα «πού το πάς», όμως, πέρα από την Εκκλησία, αφορά έξουσιο και την κυβέρνηση είναι μόνο ο δεδωμένος αποπροσοπητικός που θέλει να πετύχει, διακηρύσσοντας με κατάσταση διακυμωσίου των πολιτών με βάση τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις: Είναι μόνο η πρόσθη του ηλεκτρονικού φακέλωματος, μέσα από την πρώτη φληναγμένη περί «προσοβίας των εζοπλητρον δεδωμένων των πολιτών». Η, μήπως η κυβέρνηση εμφανιστεί από τις α-νομίες περί της «ογκυρύνσης των πολιτών» και θέλει να υπονεοφορεί τις υπηρεσίες της και ο' αυτών τον τόμο στην «πο-πολησιοπλητρον».

Το πρόβλημα, πάντως, στο θέμα των ταυτότητων είναι πολύ οπλό. Αν η κυβέρνηση ήθελε να κρημνήσει στην κατεύθυνση του υπερνομητο αιτήματος του κρηματά του κράτους από την Εκκλησία, δε θα επέλεγε τακτικές που προσοβούν «αλλοθι» στην εκδηλωτική φωνοπλοία. Πολύ περισσότερο, δε θα επέλεγε τακτικές από τη αλλημωση, οφηγόντας στο αναπληρωτικό ογκυρνωμένο διατήρη του Έγνηματος, που επιβάλλει το «επικρατούσα» θρησκεία την ορθόδοξη.

Σε πούους είναι εξεπόμενες Λοπ-πλη, η κυβέρνηση, Κι γιατί επιβόλε να το πας μιν Ελλην Βάρ-βάρος είναι προσηνομάτιο της «προς μιν ορθοδοξίας βαβάρους» (3). Από σημεία ότι η θρησκεία δεν έπαιξε ρόλο στη συγκράτηση του νεοελληνικού κράτους, Κάθε άλλο Ισο - ίαα, που ο Κοκός και ο Φερίκος την εζοπλητρον πολιτικά και απεβιβάζονταν στους Ευρωπαϊκούς και Γερμανούς (βόθλια για την αναεζοπλητρον της Ελλάδας, χρησιμοποιώντας ως επηπληκ ενχημεία ότι οι Έλληνες «είναι χριστιανοί, όπως και οι»).

Η τέχνη ήταν πάντα αναπόσπαστα δεμένη με τους μεγαλύτερους αγώνες του λαού μας για λευτεριά, δημοκρατία, για καλύτερη ζωή, για αξιοπρέπεια και περηφάνια, για την πανανθρώπινη ειρήνη. Σε μια εποχή που τα πάντα «αυλοούνται και αγοράζονται», όπου τα πράγματα ολόενα και χειροτερεύουν, είναι χρέος και καθήκον όλων των ανθρώπων της τέχνης και της διάνοησης να συμβάλουν στη δημιουργία ενός μεταίωπου που θα ανταπεξέλθει τα συμφέροντα και τη λογική των μονοπαλίων, στο βιομή των οποίων θυσιαζόταν ο τιθόποτε ποιητικό «ζυγιάδι» και

Ο δικός μας πολιτισμός

συνειδητοποιεί τους εργαζομένους για τις πραγματικές τους ανάγκες. Σήμερα, η που η αξία της τέχνης υπολογίζεται με βάση τα limit up και down των πωλήσεων στο «χρηματιστήριο του πολιτισμού», έχουμε την ανάγκη και την απαίτηση από τους καλλιτέχνες για ποιητικό και δημιουργικό έργο, που

θα συμπεριέχει με τις ανάγκες και τους αγώνες του λαού για ένα καλύτερο αύριο. Στα πλαίσια αυτά, η «Πανοικοδομική» ξεκινάει μια σειρά αφιερωμάτων εν ανθρώπων της τέχνης που στη ζωή τους κινήθηκαν πάντα στα πλαίσια που περιγράφουμε παραπάνω και που για το λόγο αυτό το έργο τους αξιολογήθηκε από τους ανθρώπους της δουλειάς και έμειναν στη νιμνή των εργαζομένων ως οι «δικοί μας άνθρωποι». Η αρχή γίνεται με τον αξεχάστο Νικό Ξυλούρη, από τον πρόδρομο θάνατο του οποίου συμπληρώθηκαν πρόσφατα είκοσι χρόνια.

ΝΙΚΟΣ ΞΥΛΟΥΡΗΣ

Ρεμπουδιστής της ξαστεριάς

Το πολιτικό τραγούδι

Ο Νίκος Ξυλούρης γεννήθηκε τον Ιούλιο του 1936 στα Άνωγεια της Κρήτης. Πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια και σε ηλικία πέντε χρόνων, όταν οι Γερμανοί έκαναν το χωριό του, μεταφέρθηκε σε οικοτροφείο στο Μυλοποτάμιο Ηρακλείου. Ήταν γιος οκταετούς οικογένειας, η οποία πέρασε δύσκολες μέρες, πολύ περισσότερο αφού ο πατέρας του ήταν αντίρθετος του ΕΛΑΣ.

Από νεαρή ηλικία έδειξε ενδιαφέρον για τη μουσική και ιδιαίτερα για τη λύρα. Εκείνη την εποχή, παρά το έντονα παραδοσιακό χαρακτηριστικό των ανθρώπων του χωριού, η άσπρη ενσύχληση ενός νέου με τη μουσική ήταν ασυμπίσθητη με τη λογική και τη νοοτροπία της Κρήτης.

Τελειώνοντας το σχολείο ο Ξυλούρης ήταν ήδη ένας από τους πιο περιηγητές και ικανούς λυρατζήδες και νεαρούς τραγουδιστές στην Κρήτη. Σε αυτό σημαντικό ρόλο, έπαιξε η προτροπή του δασκάλου του, ο οποίος από νεαρό ξεκίνησε το ταλέντο και το μερικό του για τη μουσική. Είναι χαρακτηριστικό το λόγο του δασκάλου του: «Μουρ κοπιμένη Ξυλούρη, εσένα δε σε κλαίω».

Το 1958 και σε ηλικία 22 χρόνων κάνει την πρώτη του προεξόρση με το τραγούδι «Κρητικοίολο μου» Αυτο λόγο μήνες αφού είχε παρτερίσει την Ομορνια Μελομάνοκη, με την οποία απέκτησε και δύο παιδιά.

Καθοριστικό ρόλο στην πορεία του Ξυλούρη θα παίξει η προεξόρση από το τραγούδι «Ανταρσία» το 1969, το οποίο ήταν και διαπορευτικό από το συνθηματοειδές κρητικό τραγούδι.

Τον Απρίλιο του 1969 εγκλωβίστηκε στην Αθήνα και γνωρίστηκε με τον Γιάννη Μαρκοπούλο. Παράλληλα έγινε προκάλεση το ενδιαφέρον του γενικού διεθυντή της Κολομνια, Τάκη Λαμπροπούλου. Ο ίδιος βλέποντας την επιτυχία της «Ανταρσίας», του προτείνει μόνιμη ανεργία.

Μέσα από τη φωνή του Ξυλούρη, η παραδοσιακή κρητική μουσική θα περάσει σε άλλο επίπεδο. Οι συνθέτες της εποχής θα αναζητήσουν εμπνευστές με το παραδοσιακό κρητικό τραγούδι, δίνοντας το μια δυναμική που δεν είχε ποτέ στο παρελθόν.

«Παρών» και τον Νοέμβρη του 1973

Σημαντικό στάθιο στην ιστορία του Νίκου Ξυλούρη αποτέλεσε η παράσταση που ανέβηκε στο Θέατρο Αρτίων με τίτλο «Το μεγάλο μας ταϊρκο», με πρωταγωνιστές την Τζένη Καρέζη και τον Κώστα Καζάκο. Το θέμα της ήταν η ιστορική διαδρομή της Ελλάδας τα τελευταία πενήντα χρόνια. Η συγκεκριμένη παράσταση αποτέλεσε μέσο έκφρασης και προέβλεπε των δυσκολιών που αντιμετώπιζε ο λαός.

Είναι σημαντικό να αναφέρουμε ότι την ίδια χρονιά σε συνάντηση του στο Θέατρο Rex και ενώ ο κόσμος απαιτούσε από τον Ξυλούρη να τραγουδήσει το «Γιόζεφ και η κίαιμα Ξαστεριά», κάποιος «αέρας» σταμάτησε τον τραγουδιστή στο ξεκίνημα, γεγονός που δεν πέρασε απαρατήρητο από το κοινό, το οποίο αποπεριβήθηκε να λιγνάρει το δράστη.

Ο Ξυλούρης ήταν ένας από τους λίγους καλλιτέχνες που βοήθησαν τον αγωνιζόμενο λαό, δίνοντας συναιμία μέσα στο χέρο του Πολυτεχνείου, που αποτελούσε τον κέντρο των εξε-

Ο Ξυλούρης, για να ερμηνεύσει τραγούδια, ήθελε αυτά να μιλούν τη γλώσσα του λαού, δηλαδή, τη δική του γλώσσα. Η γλώσσα αυτή ήταν απλή, ηγναια και αντανακλάσε τις ελπίδες και τις ανάγκες του λαού για καλύτερες μέρες.

Ο Ξυλούρης γράφει ότι να να μπορεί να πιάσει τον παλιό του λαό με τα τραγούδια του, αυτό θα έπρεπε να είναι άμεσα συνδεδεμένα με τη λαϊκή παράδοση. Και οτιο γαί ο ελληνικός λαός είχε περάσει από φτώχια και αδύρο στις περιόδους της Κατοχής, του Εμφυλίου και της χούντας, περίοδο οι οποίες επηρέασαν την ψυχολογία και την ιδιοσυγκρασία του Έλληνα και σηματοδοτήσαν την άμεση ανάγκη του για λευτεριά, ειρήνη και δημοκρατία.

Ετσι η πρώτη επίσημη του ζεύξωση είναι ο συνεργασιό του με τον Γιάννη Μαρκοπούλο στο «Χρονικό», το 1971. Η συγκεκριμένη συνεργασία αποτέλεσε έναυσμα για την άμεση προσαρμογή των τραγουδιών του Ξυλούρη στις αντικειμενικές συνθήκες της εποχής. Τα τραγούδια που περιλαμβάνονται στο «Χρονικό» έχουν ένα και μοναδικό σκοπό. Την άμεση σύνδεση της παράδοσης με την τότε εποχή και την αναγκαίαση δημογραφίας διεξόδου, έτσι ώστε να δοθεί ελπίδα και κοράνη για το δυνάμωμα της πα-

λης του λαού ενάντιο στη χούντα. Τραγούδια, όπως το «Άρματα και σφαιράκια μου» και το «Πατε θα κόμω εσαστερά», εκφράζονσε τα όνειρα και τις ελπίδες του λαού, σηματοδύνονσε τον αγώνα του σε εκείνες τις δύσκολες εποχές.

Εξι μήνες μετά το «Χρονικό», ο Ξυλούρης προεξορεί τον δισκό «Αναφορά στα ριζικά της Κρήτης. Τα συγκεκριμένα τραγούδια θεωρητήσαν από το χροινικό καθεστώς, ως «κίνδυνος για τη δημόσια τάξη» και κοπτήκαν από την κυκλοφορία. Ύστερα από την παρέμβαση του γενικού διεθυντή της Κολομνια, Τάκη Λαμπροπούλου, ο Πατάκος αναγκάστηκε να επιπυρείται την κυκλοφορία του δίσκου.

Το Μάη του 1971 αρχίζει κενός εμφάνισος με τον Μαρκοπούλο στην μπάντα «Άλφρα», στην Πλάκα Μεσα στην καρδιά της δικτατορίας, η φωνή του Ξυλούρη, είτε με το παραδοσιακό κρητικό, είτε με τα τραγούδια του Μαρκοπούλου, γίνεται η αντίσταση για τον καταπιεζόμενο ελληνικό λαό.

Από το 1972 ξεκινάει η συνεργασία του με τον Σταύρο Ξαρχάκο με δυο κύκλους τραγουδιών, τη «Ξυλούρη» και το «Διώνωε, κλακοίρη μου». Συνεργαζόταν ακόμα με τον Χρήστο Λεοντίο στο «Καπνισμένο Τσιουκάλι», σε πρόταση Γιάννη Ρίτσου.

Μετά την αποπολιτόηση και μέχρι το 1979, ο Ξυλούρης τραγουδούσε τα «Αντιπολιτευτικά» του Λίνου Κόκοτσου και τραγουδούσε ποιήματα του Σεφέρη μελομάνοινα με τον Ηλία Ανδριόπουλο. Παράλληλα εμφανιζόταν στο κρητικό τραγούδι με το μυστηνιακό τι: «Μια παντρεμένη αγαπίω», «Γροματιστή» και το «Μεσοπέλαγια αρνιένω». Αυτό αποτελούν και τα τελευταία τραγούδια της ζωής του. Εργυη για πάντα στις 8 Φεβρηά 1980, οφραζόμενος μια εποχή και ένα συγκεκριμένο ύφος στο ελληνικό τραγούδι.

Ο Νίκος Ξυλούρης με τον Γιάννη Μαρκοπούλο σε μια από τις συναντήσεις τους, μετά την αντιστοίχηση

Αυτό σημαίνει εργάτης!

Η περίπτωση ενός βιομηχανικού συναδέλφου μας που αρνήθηκε να υπογράψει δήλωση μετανοίας υπό το κράτος των εργοδοτικών εκβιασμών, αποτελεί φωτεινό παράδειγμα σε μια εποχή που η άρχουσα τάξη καλλιεργεί τον ατομικισμό και το βόλεμα, ως τις μοναδικές διεξόδους στις δυσκολίες της επιβίωσης.

Ο εργάτης **Θωδωρίς Πανοπούλος**, του εργοστασίου «**Ιμάς ΑΕ**» του Βόλου, τιμήθηκε από τη γερμανική διεύθυνση της επιχείρησης, επειδή, βιώνοντας τις αγωνιαστικές παραδόσεις της τάξης του, ύψωσε φωνή αντίστασης στην εκμετάλλευση και αντίθεσης στον εργοδοτικό συνδικαλισμό, και στη συνέχεια, υπερασπιζόμενος την αξιοπρέπεια του, αρνήθηκε να υπογράψει δήλωση μετανοίας! Σε μια εποχή, δύσκολη για το συνδικαλιστικό κίνημα, όπου ο εργοδοτικός και ο κρατικός συνδικαλισμός γνιφίζει μεγάλες «δόξες», το περι-

στατικό αυτό (που γνωστοποιήθηκε μέσα από τις στήλες του «**Ριζοσπάστη**») αποδεικνύει ότι οι αντιπάλοί μας, το κεφάλαιο και οι πολιτικοί του εκκραστές είναι ισχυροί, αλλά όχι ανίκητοι. Η έκφραση της σύγκρουσης, με περιστατικά όπως και αυτό, αποδεικνύεται ότι σε μεγάλο βαθμό θα εξαρτηθεί από τη δράση του ανυπότακτου ταξικού κινήματος συνολικά, αλλά και από την ανυποχώρητη προσωπική στάση του καθενός μας μπροστά στις καθημερινές δυσκολίες και την τρομοκρατία της εργοδοσίας.

Με την ποιητή της έγγραφης επιλήξης τιμήθηκε ο εργάτης **Θωδωρίς Πανοπούλος** από τη διεύθυνση της εταιρείας «**Ιμάς ΑΕ**», που έδρασε στη Βιομηχανική περιοχή Βόλου κι ανήκει σε Γερμανοεπιχείρηση.

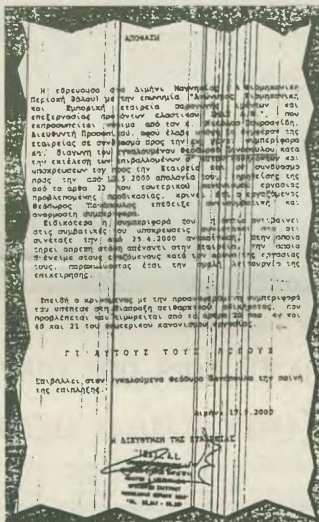
Το πρώτο «**Εγκλήμα**» του εργάτη ήταν ότι ύψωσε φωνή αντίστασης στη σκληρή εκμετάλλευση από την εργοδοσία, καταγγέλλοντας, ταυτοχρόνα, στους συναδέλφους του τη συμβιβαστική στάση διαίτησης του σωματίου, που υπηρετεί τον εργοδοτικό συνδικαλισμό. Πάραυτα κατόρθωσαν τα τρένα υνωμοκρασιαστικού του Γερμανού επιχειρησιάρχη. Ο **Δευθεντής**, κ. **Καϊ**, έβαλε το προσώπηόη. **Ν. Πουροσσήν** να καλέσει τον εργάτη σε απολογία. Εκεί, στο γραφείο του προσώπηόη, ζήτηθηκε από τον **Θωδωρή Πανοπούλο** να υπογράψει δήλωση μετανοίας στην οποία, ανάμεσα στα άλλα, θα ανέφερε ότι είναι «πολύπλοκα κωνομιοπρόσβου» από τη διοίκηση της εταιρείας και θα υποσχόταν πως «δεν θα επαναληφθούν τέτοιου είδους πράξεις εκ μέρους του στο μέλλον».

Και τότε υπερασπίστηκε το δεύτερο «**Εγκλήμα**» του εργάτη, με την άρνησή του να υπογράψει τη δήλωση μετανοίας. Στη συνέχεια ενημέρωσε για το σκάνδαλο τα συνδικαλιστικά όργανα και το θέμα του έφτασε και στο «**Ριζοσπάστη**» που δημοσιοποίησε.

«Εγκλήμα καθοσώσεως»

Αυτό ήταν το τρίτο και το χειρότερο «**Εγκλήμα**» του, αφού η φωνή αντίστασης και αξιοπρέπεια δεν έμενε μέσα στο εργοστάσιο - γκέτο, αλλά πέρασε, ως καταγγελία, στην κοινωνία κι έφτασε σε μια εφημερίδα και, μάλιστα κομμουνιστική. Αυτό θεωρείται ως «**Εγκλήμα καθοσώσεως**» για επιχειρησιάρχη, όπως ο συγκεκριμένος Γερμανός, που επιβάλλουν τη σιγή ενοχής και δεν επιτρέπουν να βγει ούτε ψιθύρος εκτός των επιχειρησιακών τους, για να μη δώσουν την ευκαιρία στους εργαζόμενους να αναθερμάνουν, ζητώντας το δικαίωμά τους, και στην κοινωνία να ενημερωθεί και ν' αντιδράσει για όσα σε βάρος τους συμβαίνουν. Αυτή τη φορά η αντίδραση της διεύθυνσης του εργοστασίου ήταν πιο σκληρή.

Ο εργάτης κλήθηκε στο γραφείο του προσώπηόη, ο οποίος του είπε: «**Αφού θέλεις "παχιδιά"** στο «**Ριζοσπάστη**», πάρε τώρα μια τιμωρία, για να μολέσει! Και του ενέχειρεσε στην ποινή της διεύθυνσης για την επιλήξη του, στην οποία αναφέρεται: «**Η επείρευση στο Διμήνι Μαγνησίας (Α Βιομηχανική Περιοχή Βόλου), με την επωνυμία "Ανάνομος Βιομηχανική και Εμπορική εταιρεία παραγωγής μιάτων και επεξεργασίας προιοντών εκλεκτού ΙΜΑΖ ΑΕ"**, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον κ. **Νικόλαο Πουροσσήν**, διευθεντή προσωπικού, αφού έλαβε υπόψη το σωμέρηνο της εταιρείας, σε συνδυασμό με την εν γένει συμπεριφορά και διαγωγή του εγκαλούμενου **Θωδωρού Πανοπούλου**, και την εκτέλεση των επιβαλλόμενων σ' αυτόν καθήκοντων και υποχρεώσεων του προς την εταιρεία, και σε συνδυασμό προς το από 12ης 5-2000 απόφαση του, τρηπήσεως της από το άρθρο 23, του εσωτερικού κανονισμού εργοσίου, προβλεπόμενης προδικασίας, κινεί ότι ο εργαζόμενος **Θωδωρός Πανοπούλος** επεδείξε ανιπομιατική και ανόρηστη συμπεριφορά. Ειδικότερα η συμπεριφορά του, η οποία αντιβαίνει στις συμβατικές του υποχρεώσεις, ονιστάται

*Το έγγραφο με το οποίο η γερμανική εταιρεία γνωστοποιεί την τιμωρία του **Θ. Πανοπούλου**, εκτείνω «τόλμα» να καταγγείλει τη συμβιβαστική στάση του σωματίου στο χώρο, όπου εργάζεται*

στο ότι συνάετρε την από 25ης 4-2000 ανακοίνωση, στην οποία τρηπή απερίη στήση απέναντι στην εταιρεία, την οποία διενεμού στους εργαζόμενους κατά το χρόνο της εργοσίου, παρακαλώνας έτσι την ομολή λειτουργία της επιχείρησης.

Επειδή ο κρινόμενος με την προαναφερμένη συμπεριφορά του υπέπεσε στη διάπρηξη πετρωτικού οδικήματος, που προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 20 παρ. 4γ και 4δ και 21 του εσωτερικού κανονισμού εργοσίου,

Γ Τ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ, επιβάλλεται στον εγκαλούμενο **Θωδωρό Πανοπούλο** η ποινή της επιλήξεως.

Η διαδικασία που ακολουθείται μετά την ανακοίνωση της ποινής επιλήξεως είναι να πάει ο τιμωρούμενος εργάτης μαζί με εκπροσώπους της επιχείρησης και του τοπικού εργατικού Κέντρου στην Επεξεργασία Εργοσίου, όπου αν επικυρωθεί η ποινή, τότε σε περίπτωση που επαναληφθούν από μέλλον ανάλογα παραπτώματα, ο εργάτης θα απολυθεί από τη δουλειά του...

Αποκαλυπτικός διάλογος

Με την παρέλευση μιας περίπου ώρας μετά την ανακοίνωση της ποινής του από τον προσώπηόη, ο εργάτης κλήθηκε ξανά, αυτή τη φορά στο γραφείο του αρχιλογιώτη της εταιρείας, **Σάββα Παπουτσάκου**. Μηνιόνας στον γραφείο του αρχιλογιώτη ο **Θωδωρής Πανοπούλος** είδε να βρίσκεται εκεί τα δημοκρασιαστικά του «**Ριζοσπάστη**», σχετικά με το θέμα του. «**Τον έκαμα το κρεμύδι**», αλλά κράτησε την ψυχραιμία του, περιμηνοντας ν' ακούσει τι θα του πει ο νέος «**ανακρηστής**» του. Ο διάλογος που αναπτύχθηκε στη συνέχεια έχει ως εξής:

Αρχιλογιώτης: Πώς έφτασε το θέμα αυτό στο **Ριζοσπάστη**; **Εργάτης:** Εγώ πάωλα ενημέρωσα το συνδικαλιστικό όργανο. **Αρχιλογιώτης:** Συμφωνείς μ' αυτό που γράφει ο «**Ριζοσπάστης**» περί εργοστασίου - **Μαγιάου**.

Εργάτης: Δεν έγραφα εγώ το ρεπορτάζ, αλλά ο δημοσιογράφος.

Αρχιλογιώτης: Μη μου σκάνεις εμένα φωνή, εγώ θα μιλάω κι εσύ θα το βιώνεις. **Εκεί τελείωσε η «**ανάκρηξη**» και ο εργάτης έφυγε.**

«**Το ζήτημα έχει τελείω...**»

Οργή και πίκρα

Ασκητή άρα μετά ο εργάτης **Θωδωρής Πανοπούλος**, περιέγραφε τα συναισθήματα που είχε την άρα της «**ανάκρηξης**». Από τη μια ανισοπαθή πίκρα και οργή, που «**μύρα** κοπή-επιπρήστη ακόμα, στο λιμάνη της Τριτης Μετά Χριστού ν' μιλώτος σ' αντικατά ν' ανακρίων, να βάζουν και να προσβάλλουν στους εργάτες και να τους τιμωρούν, χωρίς να φοβούνται τη δική τους τιμωρία, επειδή σπύδωσαν στην εκμετάλλευση τους και παλεύουν για το δικαίωμα του συνδικαλισμού. Και από την άλλη, το αίσθημα της υπεργηφύρωσης, με το προσωπικό του παράδοχη αντίστασης, τιμς τις αγωνιαστικές παραδόσεις της τάξης του και δίνει ύπωση στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

«**Θα χρησιμοποιώ στήτους του αγαπημένου μου ποιητή, Μιχάλη Κατσούρα, για να περιγράψω τις σκέψεις μου**, είτε στο «**Ρ**», ο εργάτης **Θωδωρής Πανοπούλος**, και, μνημηνόνας τον κρούση τη μεγάλη και βαθιά ονισμική του, άραμε ν' απογγέλλει:

«**Το ζήτημα να έχει τελείω/ Η θα εξακολουθήσουμε να τονισόμους/ όπως αυτός ο δραπεστής/ ή θα σκακώσουμε άλλο πύργω/ στήσθω απάναντί τους...**»

Και μετά από ένα διάλεγμα, για να ξεπεράσει κόπης τη σκυφήνση του, συνέχισε, λέγοντας: «**Θέλω να πάω δυο λόγια και για το «**Ριζοσπάστη**»**, δεκαετίες τώρα είναι στο πλευρό των εργαζόμενων, όσο και τον πολέμου. Χρειάζεται τώρα να εντείνει την προσπάθειά του να υπερασπιστεί ακόμα καλύτερα τα συμφέροντά των εργαζόμενων, γιατί οι «**κονιάδες**» της παγκοσμιοποίησης και τα «**εξοπλιστήρια**» τους καρδοκούν να εξαφανίσουν ό, τι κατεκτήνη με ποταμούς αίματος, οι εργαζόμενοι. Ο,τι κέρδη αν εργαζόμενοι δεν το κερδίσουν με το «**βιάλογο**», αλλά με την παραγωγή τους στο πεδινόδρομο...

ΥΠΟΘΕΣΗ «17N»

Αλλοθι τρομοκρατίας του λαού

Ο πλέον ανυποψίαστος άνθρωπος, ο πλέον αδαής υμνος, γνωρίζει ότι η 23χρονη δράση της «17 Νοεμβρίου» εξηγήστηκε συγκεκριμένα ως αμύητος και σκοπός. Καθένας από μας που ζει σ' αυτή τη χώρα και που έχει έσται και την ελάχιστη πληροφορία γνωρίζει... Η καινή λογική, λέει, ότι όλα τα χτυπήματα της συγκεκριμένης οργάνωσης, έχουν πραγματοποιηθεί σε χρονικές περιόδους κατά τις οποίες, ήδη, είχε διαμορφωθεί ένα κλίμα «τρομοκρατίας» στο εσωτερικό, αλλά και στο εξωτερικό της χώρας. Καθένας από εμάς, λοιπόν, χωρίς να είναι ειδήμονας και χωρίς να έχει παρακολουθήσει... «σεμνά νύκτα αντιτρομοκρατίας», έχει την πεποίθηση ότι πίσω από αυτές, τις «τρομοκρατικές» ενέργειες, κρύβονται μυστικές υπηρεσίες που δρουν ανεξήγητα στη χώρα μας, φορέας της «αυτοκτονίας» της «17ης Νοεμβρίου». Είναι «ήθως ασταθές» ότι οι μυστικές υπηρεσίες των μεγάλων ημερομισθίων δυνάμεων είναι αυτές που κινούν το υμνοτά της ενομοζυγούμενης «τρομοκρατίας», εδώ και δύοισια, τουλάχιστον, δεκαετίες...

Κυβερνητική αξιωματολογία, μετά τη δολοφονία του Σάντερς, μέλλουν κάποια μολόγια και έκαναν λόγο για «σκοτεινός κύκλος» σε βάρος της Ελλάδας», χωρίς, όμως, να τολμούν να κατονομάσουν αυτούς τους σκοτεινούς κύκλους. Γιατί άλλοιασε: Ασφαλός γιατί γνωρίζουν ότι η «τρομοκρατία» αποτελεί πρόσημο για την επίτευξη άλλων σκοπών με τους οποίους συμφωνούν. Και μάλιστα στήριξαν πρόσημο, το οποίο καταστάσει τα «εργαία» κινήσει που επιζητούν οι Αμερικανοί, να να επιτύχουν από την ελληνική κυβέρνηση την πιο αντιδραστική αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου της καταστολής και ανυπόστα της δυναμικότερης αστυνομικής δράσης. Αλλά, ως «τρομοκρατία σηματοδοτούν το λαϊκό κίνημα. Αυτός είναι ο στόχος. Μα δολοφονική ενέργεια γίνεται το έλλοι της τρομοκρατίας της αντιμεγαλοκρατικής δράσης. Είναι ένα από τα ζητήματα.

Το αυτοκίνητο του Στίβεν Σάντερς, λίγα μετά το δολοφονικό χτύπημα της 17N

Ετσι, απ' την άλλη πλευρά του ποταμού, η ελληνική κυβέρνηση βρέθηκε το πρόσημο. Αρκούν για την ευαρέσκια για να συμβάλει σ' αυτό που θέλουν οι Αμερικανοί και σιγά σιγά να εξημερωθεί τους δικούς της σκοπούς. Η υλοποίηση, πλέον, της «αστυνομικής ανεργασίας» Ελλάδας και ΗΠΑ, βρισκόταν πριν των πυλών. Νομοθετικό πλαίσιο που θα δημιουργήσει νόμιμο πραγματικό... τρομοκρατία, όχι φυσικά για την εξεθροήση της «τρομοκρατίας» στην Ελλάδα, αλλά για την «παταί» οπού τολμα να διαδολήσει εναντίον των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου.

Το μέτρο που θα εφαρμόσουν μέσα από το περιβόητο «αντιτρομοκρατικό» πλαίσιο, μόνο την καταπολέμηση του εγκλήματος και της τρομοκρατίας δεν θα υπηρετήσουν. Αυτή η διατύπωση δεν είναι όποια, αρκεί κανείς να μελετήσει και να παρακολουθήσει τη δηλώσει των Αμερικανών αξιωματικών και κυρίως τις εκθέσεις που κατά καιρούς δίνουν στη δημοσιότητα. Στην πρόσφατη εκθέσει του Στίβεν Νιπάρντζετ, και στο κεφάλαιο «Ελλάδα και τρομοκρατία», στην ίδια σελίδα που επίσης αναφορά για τη δράση της τρομοκρατικής οργάνωσης «17N», δημοσιεύονται φωτογραφίες και σχέδια, για τη δράση του «τρομοκρατικού... αντιμεγαλοκρατικού κινήματος». Το σκηνικό λοιπόν έχει στήσει. Οι πράκτορες της «17N» συνεχίζουν να επιτελούν το «δολοφονικό» τους έργο. Το φρονιμό «τρομοκρατία» στην Ελλάδα έχει καταγραφεί, η «17N» είναι η πλημύνη. Ο πρώτος στόχος της CIA, έκανε λόγο για σύλληψη, συλλήψεις, μόνο ζητά και η αμερικανική κυβέρνηση. Επόμενος βήμα είναι να δημιουργηθούν οι λίστες των υπόπτων ώστε να καθιερωθούν σχέδια αυθαίρετων και πιο άγριος καταστολής εναντίον στην κοινωνική και πολιτική ζωή του τόπου. Αξάλλου οι εκθέσεις του Στίβεν Νιπάρντζετ, που αναφέρονται, έχουν πλείσιμα φωτογραφικό υλικό, με χιλιάδες «τρομοκρατικές» διαδηλώσεις, έδω από την αμερικανική προεδρία...

ΑΔΥΣΩΠΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΩΡΑ ΠΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
Οι ΗΠΑ γνωρίζουν καλά από προβολάτοισεις

Ο στρατιωτικός σκόλεσμός της βρετανικής προεδρίας, στην Αθήνα δολοφονήθηκε από τη «17η Νοεμβρίου», δίνοντας το πρόσημο για έναση της δράσης των κρατικών καταστολικών μηχανισμών, αλλά και για νέα, πιο αντιδραστικά μέτρα, προκείμενα να αποκτήσουν τη λεγόμενη τρομοκρατία. Βεβαίως εγκρίνει μίσημο για «Επιτελικές» μολόγια εν USA. Η ιστορία της εξέλιξης του καταστολικού των ΗΠΑ είναι με συγκεκριμένα γεγονότα, που ξεκινούν τον προηγούμενο αιώνα, στους αυτονομιστικούς φαινομένους, όπως αυτό που θεωρούν τρομοκρατία, αλλά και τους σκοπούς που επιδιώκονται. Είναι δε βεβαίως ότι στρέφεται εναντίον του λαού και το κίνημα του.

Γύρω στο 1880 οι βουλευτές των ΗΠΑ αναπτύσσουν ραγδαία. Τρίτοισια, ασάντα, και πενήντα χιλιάδες εργάτες αρθρώνουν ορισμένους επιχειρησμούς. Οι συνθήκες δουλειάς αφορούν τα μεροκάματα μικρά, το ωράριο από ήλιο σε ήλιο και τους αγγλούς.

Οι εργάτες απέναντι να οργανωθούν, διεκδικώντας βόνο. Γνωστά απεργίες, η αστυνομία και οι στρατός βρίσκονται στην υπηρεσία των εργοδωτών, πολλοί οι νεκροί εργάτες από τις επιθέσεις των κρατικών μηχανισμών. Κορυφαίο μέρο η 1η Μάη 1886, με τη ση-

μαστική μέρα για τους εργάτες όλου του κόσμου - και το βόνο.

Σίκαγο, λίγα μετά την 1η Μάη, οργανώσαν μεγάλη εργατική διαδήλωση. Ο Πάρσον, ο Σπίς και άλλα εργατικά στελέχη κινήσει τη διαδήλωση. Η αστυνομία κινήσει... «κάποιος» βάζουν βόμβα και σκοτώνεται ένας αστυνομικός, αλλά οι νεκροί εργάτες, είναι δεκάδες.

Την επόμενη, πήλεις συμπεριφοράς γράφει: «Τόρα ΑΙΜΑ! Μα βόμβα που οίχτηκε στις γραμμές της αστυνομίας, εγκαινιάσει το έργο του θανάτου...». Συμβιβασμένοι οι ομιλήτες και δικαστές, σε ένα κλίμα που περιγράφεται με την εξής φράση: «Κρασίστε τους πρώτα και μετά θάκατε τους...». Έτσι και έγινε. Εκτελέστηκαν παρά την πογκόμοια καταστολή, όχι για κίνη που έκαναν, αλλά ή αυτά που πιστεύουν και έλεγαν: «Οι εργάτες έχουν δικαίωμα, δεν είναι οκλάβου». Το φρονιμό αυτό έγινε καθέστως, με προβολάτοισεις, και δολοφονίες που έκαναν, είτε η αστυνομία, είτε ο στρατός, είτε οι βίωμοι, είτε αστυνομίες, εκτελέσοντας εργάτες. Έτσι στήριξαν, έτσι το έργο του θανάτου.

Είναι χαρακτηριστικό ότι υπήρχε πριν από το 1880 μια επιχείρηση του Άλαν Πικερσον, που προσφορότατος τους εργάτες με πράκτορες, της, ειδικούς

για να διαλύουν ομαδιότα, να κάνουν δολοφονίες, τις «δουλειές» στις οποίες δεν ήθελαν να μπλεκόταν άμεσα οι επιχειρηματίες. Η επιχείρηση αυτή εκδικητικές παραέρα στην εύρεση εκπαιδευμένων - ζωντανών η νεκρών. Υπήρχε και σήμερα, μόνο που διαστροφιστοποιήται και έδω από τα όργανα των ΗΠΑ.

Ο Τζες Κλίβον, ιδιοκτήτης οδύπυρδων, τηλεγραφικών εταιρειών κ.λπ. ήταν πρόβλημα να ξεδωρέσει τεράστια ποσά για δολοφονικές επιχειρήσεις των ανεργαστών του Πικερσον εναντίον σε απειρώσι, αλλά εντελώς ανόρημους να αυξήσει τους μισθούς των εργαζομένων στις επιχειρήσεις του. Όταν κινήσει το σπύλιον με απειρώσι, είτε περιφρονήθηκε: «Μηνόνα να προσέλθει μία άλλη εργατική τάξη και να τη βάλει να σκοτώσει την άλλη μολή».

Την ίδια μοίρα είχαν και οι συνδικαλιστές Έζκο και Βανσέιτ, που δικαστήσαν σε θάνατο και εκτελέστηκαν. Είναι οκλάβου και πολλοί άλλοι.

Το κεφάλαιο στην Αμερική με τέτοιας μεθόδους χτήσιες το εργατικό κίνημα. Οι ιδιαιτικές επιχειρήσεις πληρωμένων φονιάδων δρουν επίσημα και παράλληλα υπάρχουν και οι επιχειρήσεις της Μαφίας. Μαζί με τις κρατικές μυστικές υπηρεσίες, CIA, FBI κ.λπ. κατα-

λαβαίνει ο καθένας που είναι η κατάσταση σε αυτή τη χώρα. Ολοι μαζί υπηρετούν το μεροκανικό όνειρο για παγκόμοια κυριαρχία.

Σήμερα, που η δράση των επιχειρήσεων βγαίνει έδω από τα αύαυρα, ανυποβόταται και αυτές από τις αρμάδες δολοφονίας, για να καθιερωθούν το έδωφος από αυτούς που αντιστέκονται.

Είναι καλά να σημειωθούν ορισμένα στοιχεία για τη σημερινή κατάσταση στις ΗΠΑ. Ποιες, δηλαδή, είναι οι συνθήκες στην κοινωνία από τη δράση αυτού του τεράστιου μηχανισμού, που έχουν φτιάξει για να αντιμετωπιστούν τον εχθρό - εργατή, τον εχθρό - λαό... Σήμερα, στις ΗΠΑ, βρισκόμαστε στη φυσική πύλη από δύο διακοσμήματα ανθρώπων. Στην Ελλάδα με δέκα εκατομμύρια πληθυσμό, έχουμε κατά κεφαλή οχτώ χιλιάδες. Στις ΗΠΑ σε κάθε δέκα εκατομμύρια ανολογούν εβδομήντα χιλιάδες. Τον προηγούμενο χρόνο έδωσαν δεκαεπτά χιλιάδες δολοφονίες (Καθήμενη 10/6/2000), 12% των ανολογούν έδω από απολυμωμένους εργάτες που σκοτώνονται αυτούς που τους αναγκάζουν στην απόσπλη. Εσπάρτες, λοιπόν, ειδικές πανεπιστημιακές σχολές για να βγάλουν απολυμωμένους επισημομένους που θα ανακινούν τις απολύσεις.

Το 1999, στις ΗΠΑ, δεκαπέντε χιλιά-

δες πέθαναν από ναρκωτικά. Η «Κοιμητήριο», πριν λίγα χρόνια, έχουμε ότι αυτοί που βρισκόταν έδω με ασπύλη, σ' αυτή τη χώρα, με εργυήση προωρανή κ.λπ. είναι περίπου δέκα ως δώδεκα εκατομμύρια άνθρωποι.

Ο πρόεδρος Κλίβον, ως υποψήφιος το 1991, υποσχέται να δώσεισες ασφαλή δια βόνο για τις φυλάσεις. Τότε ήταν μόνο ένα εκατομμύριο φυλακισμένοι. Ολοι σπύλιον ότι θα φτιάξει καλύτερες φυλάσεις, για να χούν ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης οι κρατούμενοι. Το αποτέλεσμα είναι το ένα εκατομμύριο να γίνει δύο σε λιγότερο από δέκα χρόνια. Ο Κλίβον, γνωρίζει ότι η πολιτική που θα εφαρμόσει θα έχει τόση αποτελεσματικότητα, φτώχεια, ανεργία, αίσθηση εγκληματικότητας, οι οποίο και οι εγκλήματα, γιατί η πολιτική που εφαρμόζονται φέρνει αυτό το αποτέλεσμα. Πολιτική που μαζεύει τον ιδρώτα του εργατή στα χέρια των λίγων.

Το 1% των κατακών των ΗΠΑ κατέχει το 50% της πλούσιας. Άλλα υπήρξαν εκατά εκατομμύρια Αμερικανοί ανεργυφίτοι και ασάντα πέθανε εκατομμύρια χωρίς ασφαλιστική κάλυψη. Οι τρεις πλουσιότεροι άνθρωποι κατέχουν περισσότερο πλούσιο από 6.100 εκατομμύρια άνθρωποι στον Τρίτο κό-